

ΔΙΑΜΑΝΤΙ 9

Σό Πιλοϊό -
Παζιδα

Τὸ Πλοῖο - Παγίδα

ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ

Ἀπόδοσις:

ΜΙΝΟΥ ΝΤΟΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μὰ ἦταν ἔντεκα ἡ ὥρα, ὅταν ὁ ἐπιθεωρητὴς Μόρτον ἔλαβε τὴν πρόσκλησι τοῦ προϊσταμένου του Σερ Ζάσπερ, ἀρχιεπιθεωρητοῦ τῆς Σκότλαντ Γυάρντ.

Ἄφησε ἀμέσως τὸ γραφεῖο του καὶ ἀνέβηκε γρήγορα τὴν μεγαλοπρεπὴ κλίμακα, ποὺ κατέληγε στὰ ἐπάνω πατώματα, ὅπου ἦσαν τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν Μεγάλων τῆς Σκότλαντ Γυάρντ.

Καθὼς προχωροῦσε στὸν πλατὺ διάδρομο, ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου του, εἶδε ἕναν ὑψηλὸ κύριο ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου. Ἦταν ἑκαίκοις νὰ χαιρετήσῃ τὸ ἄτομο αὐτό, ποὺ τόσο καλὰ ἐγνώριζε, καὶ δὲν ὑπόρρισε νὰ πνίξῃ ἕνα χοιμόγελο, ὅταν ὁ ὑψηλὸς αὐτὸς κύριος τὸν προσπέρασε κάνοντας ὅτι δὲν τὸν πρόσεξε.

—Τὸ Φόρεϊν Ὅφισ πρέπει νὰ βρίσκεται σὲ μεγάλας μετελώδες, σκέφτηκε ὁ Μόρτον, γιατί δὲν ἐξηγεῖται διαφορετικὰ ἢ ἐπίσκεψις τοῦ Ντόνγκερ, σὺς ταπεινὲς μας ὑπάρξεις!!!

Χτύπησε στὴν πόρτα τοῦ προϊσταμένου του καί, χωρὶς νὰ πει μὲν ἀπόληψι, πέρασε μέσα.

Ὁ Σερ Ζάσπερ, ἕνας πενηντάρης μὲ βλέμμα ζωηρὸ καὶ ἔξυπνη φυσιογνωμία, χωρὶς νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴ θέσι του, ἀπλώσε τὸ χεῖρι του στὸν ὑφιστάμενὸ του καὶ ἔπειτα τοῦ ἔδειξε ἕνα κάθισμα ἀπέναντί του.

—Μόρτον, άρχισε, συναγήςσατε κάποιον πολύ γνωστό μας καθώς έρχόσαστε εδώ;

—Βεβαίως. Κι' άσφαλώς θα έννοήτε τον πρίγκιπα τής Άντικατασκοπείας Σερ Ντόνγκερ, έναν από τους μεγαλύτερους άρκεματούχους του Φόρεϊν Όφισ!

—Μόρτον, συνέχισε ο άλλος, θα σάς εξένιζε χωρίς άμφιβολία, το γεγονός ότι ο Ντόνγκερ έφυγε ποδ' ολίγου από το γραφείο μου και ότι ήρθε διαστικά να έκλιπαιρήσει, σχεδόν, την βοήθεια τής «μυθομινής» οργανώσεώς μας.

—Πρόκειται, χωρίς άλλο, για μιá υπόθεσι με βαρείες συνέπειες, καταδικασμένη σέ άποτυχία, από την όποία θα θέλουν να άπολλογούν...

—Χωρίς να είναι λοιθασμένη ή σκέψις σας, είναι υπερβολική. Δέχτηκε αύτην την υπόθεσι με την βεβαιότητα ότι θα την εκκαθαρίσετε έσείς!

—Όστε λοιπόν σκεφθήκατε έμéνοι...

—Ναί! Ξέρω τις ικανότητές σας και δέν έχω καμμιá άμφιβολία ότι θα τά καταφέρετε.

—Είναι μεγάλη ή τιμή, απάντησε ο Μόρτον, χωρίς φανερό ένθουςιασμό, κολακευμένος όμως στο βάθος, για την προτίμησι αύτη.

Ο επιβεωρητής Μόρτον ήταν πρόγινasti, ένας μετριόφρων τύπος. Είχε επίγνωσι τής άξίας του, αλλά του ήταν πιό φυσικό να την χρησιμοποieh χωρίς θόρυβο και προπάντων να μην την προβάλλη. Στα δέκα χρόνια που ύπηρετούσε στη Σκότλαντ Γουάρντ, οί άποτυχίες του ήσαν σπάνιες και οί επιτυχίες του άμέτρητες. Ή επίμονη και τό θάρρος του έφέροντο σάν παράδειγμα, και ή φήμη του είχε ξεπεράσει τα όρια τής Άγγλίας!

Προικισμένος, έξ άλλου με σωματικά προσόντα, ύψηλός, καλόςφωτισμένος, με δύνομι και εύκινησία κοιτοπληκτική, ήταν ο φόβος και ο τρόμος των αντιπάλων του, που ήσαν στο αντίθετο στρατόπεδο των έχθρών τής κοινωνίας. Θα ήταν περίπου 30 έτών, με πρόσωπο που φανέρωνε την ψυχρή και είδάμαστη τόλμη του.

Ή εύχάριστη όμιλία του, ή μόρφωσίς του και ή έξυπνάδα του τον καθιστούσαν άξιο να δοά σ' όλους τους κοινωνικούς κύκλους και, πολλές φορές, να φέρη σέ πέρας τις λεπτότερες ύποθέσεις.

Ός έκείνη την ήμέρα όμως, δέν του είχε δοθή ή εύκαιρία να εισχωρήση στα μυστήρια τής αντικατασκοπείας. Νά, λοιπόν, που ή εύκαιρία αύτη του δινόταν τώρα! Κι' όμως, παρ' όλη την άνυπαμονησία του, περίμενε ήρεμος τις εξηγήσεις του προϊστομένου του!

—Θά σάς πώ άμέσως, Μόρτον, συνέχισε εκείνος, περι

τίνος πρόκειται. "Ενας ἐκ τῶν καλυτέρων προσκτόρων μας στὴν Παλαιστίνη, ὀνόματι Ἀσμὲτ, ὅπως μὲ πληροφόρησε πρὸ ὀλίγου τὸ Φόρεϊν "Οφίς μὲ τὸν Ντόνγκερ, ἔκανε ἐπείγουσα ἀναφορά, ἡ ὁποία λέει ὅτι φωτογραφίες μυστικῶν ἐγγράφων, ἔπεσαν σὲ χεῖρα ξένα. Τὰ ἐγγράφα αὐτά, εἶναι τελείως ἀχρηστά ἂν δὲν συνδυασθοῦν μὲ ἕναν ἄλλο φάκαλλο συντηρηματικό, πού περιέχει σχέδια καὶ ὑπολογισμούς καὶ τὸν ὁποῖο, γιὰ μεγαλύτερη ἀσφάλεια, δὲν τὸν ἔχουν φυλάξει στὰ χρηματοκιβώτια τοῦ Φόρεϊν "Οφίς, ὅπου διετήρησαν τὰ περιγραφικά μόνον σχέδια, ἀλλὰ στὰ ὑπόγεια μιάς βίλλας στὴν ἄλλη ἀκρὴ τῆς πόλεως. Ἐκτός, λοιπόν, τῶν πρώτων φωτογραφιῶν πού ἔχουν οἱ κοιτάσκοποι, τὰ ἄλλα δὲν ἔχουν ἀποκαλυφθῇ ἀκόμα. Γιὰ νὰ καταλάβετε καλύτερα, σὰς λέγω ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ σχέδια μοῖς συνθέτουν τὴν κατασκευὴ ἑνὸς ὅπλου καταπληκτικῆς ἐπινοήσεως. Πρόκειται περὶ ἑνὸς πυραύλου ὁ ὁποῖος, διευθυνόμενος ἀπὸ τὸ ἔδωρος καὶ ἐφωδισμένος μὲ ἕνα σύστημα παρατηρήσεως, μπορεῖ νὰ παρσιμένη σὲ μεγάλα ὕψη ἐπὶ ἐβδομάδες, ἀκόμα καὶ μῆνες.

»Θὰ ἀντιλοιοιθῶνασθε ἀσφαλῶς τὴν χρησιμότητα μιάς τέτοιας ἐφευρέσεως. Γιατὶ τὸ ἔθνος, πού διοθέτει τὸ μυστικὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ ὅπλου αὐτοῦ, θὰ μπόρῃ καὶ σὲ καὶρὸ εἰρήνης ἀκόμα νὰ διατηρήσῃ, στὰ πῖο ὑψηλά στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας, μιά πρσότητα ἀπὸ τοὺς πυραύλους αὐτοὺς καί, τὴν κοιτάλληλη στιγμή, νὰ τοὺς κατευθύνῃ, μὲ τὴν τεράστια καταστρεπτικὴ τους δύναμι, στὸ σημεῖο πού θὰ διοιῇ νὰ χτυπήσῃ!...

»Ἐπίσης κίνδυνο ἀποτελεῖ καὶ ἡ σχετικῶς κομψὴ τιμὴ τῆς κατασκευῆς του, γιατί ὁ ἐφευρέτης του κατώρθωσε νὰ τὸ κατασκευάσῃ ἀπὸ κοινὰ μέταλλα, κ' εἶναι εὐκόλο νὰ τὸ ἀποκτήσουν καὶ τὰ πῖο φτωχὰ κράτη!!!

»Ἀγνοοῦμε τελείως τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο διέφυγαν τὰ περιγραφικά του σχέδια. Οἱ πῖο αὐστηρὲς ἀνακρίσεις δὲν ἔχουν κοιτῇξει παρὰ σὲ μεγαλύστερες περιπλοκές.

»Ἀλλὰ ὁ Ντόνγκερ εἶναι ἀκόμα περισσότερο ἀνῆσυχος ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἀσμὲτ βεβαιώνει ὅτι αὐτοί, πού κατέχουν τὰ πρώτα σχέδια, περιμένουν ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή τὴν ἄφιξι καὶ τῶν ὑπολοίπων. Οἱ φρουρὲς γύρω ἀπὸ τὴν κρύπτη τοὺς ἔχουν τριπλασιασθῇ καὶ περίπολοι τῆς ἀστυνομίας διασχίζουν ἀκατάπαυστα τοὺς γειτονικοὺς δρόμους. Μά, πρὸ ὅλες αὐτὲς τὶς προφυλάξεις, ὁ Ντόνγκερ καλεῖ ἐμὰς τώρα νὰ ἀνοηλάδουμε τὴν εὐθύνη τῆς φρουρήσεως τῆς βίλλας καὶ τῶν πολυτίμων ἐγγράφων.

—Θὰ προσπαθῶ νὰ φτάσω σ' ἕνα ἀποτέλεσμα, Ἀρ-

χρησέ, αλλά θα μπορούσα να μάθω το περιεχόμενο της άναφοράς του Άσμετ;

— Εά σάς πῶ μιὰ περίληψη τῆς μεταφράσεώς της. Τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὸν πύραυλο ἔφθισαν στὴν Παλιον-στίνη μ' ἓνα τρόπο ἀνεξήγητο. Ὁ Άσμετ γνωρίζει τὸν μεταφορέα, ἀλλὰ αἰνῶσι τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἐπραγματοποίησε τὸ ταξίδι. Πρόκειται γιὰ κάποιον Μπέρικ Ἑστέγκο, ἀπροσδιόριστου ἐθνικότητος, ὁ ὁποῖος δίδετο στὸ Λονδίνο τὸν περασμένο μῆνα! Ὁ Ἑστέγκο ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του τώρα τελευταία στὴ Μέση Ἀνατολή καὶ ζῇ μ' ἓνα πολὺ ἐπιδεικτικὸ τρόπο! Ξοδεύει χρήματα χωρὶς νὰ τὰ λογαριάζῃ, ἐνῶ δὲν ἔχει κανένα φανερὸ εἰσόδημα. Χωρὶς ἀμφιβολία, ὁ ἀνδρῶπις αὐτὸς ἐργάζεται γιὰ τὴ σπείρα πού ἔχει ἀναλάβει τὴν διαρρογὴ τῶν σχεδίων. Καὶ λέγω σπείρα γιατί οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἀνέχουν σὲ κανένα ἐχθρικό κράτος, ἀλλὰ ἀποτελοῦν μιὰ συμμορία φοβερῶν ἐγκληματιῶν, πού ἔχει εἰδικευθῇ στὴν διαρρογὴ μυστικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀργότερα πωλοῦν στὸ καὶτος, πού θὰ τοὺς δώσῃ τὰ περισσότερα. Δὲν κάνουν οὔτε φιλετική, οὔτε θρησκευτικὴ διάκρισι. Ἐπίσης οἱ ἴδιοι ἀσχολοῦνται καὶ μὲ λαθρεμπόριο ὀπλῶν!... Χωρὶς ἀμφιβολία, λοιπὸν ὁ Ἑστέγκο εἶναι ἓνα μέλος τῆς παράδοξης αὐτῆς Ἑταιρίας!

— ἔχετε κάνει ἀνοικρίσεις γιὰ τὴ ζωὴ του στὴν Ἀγγλία;

— Τὸ Φόρεϊν Ὄφισ τὸ σκέφτηκε ἀμέσως!

— Τὰ ἀποτελέσματά;

— Μπαγάλος τυχοδιώκτης. Ὁ Ἑστέγκο ἔμενε στὸ Λονδίνο σ' ἓνα μέτριο ξενοδοχεῖο ὄχι μακριὰ ἀπὸ τὸ Φόρεϊν Ὄφισ. Ἐδειχνε ὅτι ζῇ ἀπὸ τὴν μεταφοραστικὴ του ἐργασία, πού ἔκανε στὸ ὑπουργεῖο μὲ ζῆλο καὶ ἀφοσίωσι. Ἄν καὶ ξένος, τὸν εἶχαν δεχθῇ στὴ δουλειά αὐτή, γιατί, ἐκτὸς τῆς πλήρους γνώσεως τῆς Ρωσικῆς γλώσσας, ἐγνώριζε καὶ ἑντεκα ἄλλες γλώσσες ἢ διαλέκτους τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Εἶχε δικαίωμα ἐλευθέρως εἰσόδου στὸ Φόρεϊν Ὄφισ. Ὑποθέτομε, λοιπὸν, ὅτι, ἐπιφελοῦμενος τῆς ἀπροσεξίας τοῦ προσωπικοῦ κατάρθωσε νὰ ξεσηκώσῃ τὰ ἀποτυπώματα τῆς κλειδαριᾶς θυρῶν καὶ συρταριῶν καί...

— Ἀλλὰ τὰ ἔγγραφα ἦσαν σ' ἓνα χρηματοκιβώτιο, ὅπως μοῦ εἶποτε.

— Μπῶρεσε νὰ τὰ φωτογραφῇ πρὶν τεθοῦν ἐν ἀσφαλεία, καὶ τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι αὐτὸ θὰ συνέβῃ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δακτυλογραφήσεως πού κράτησε ἅλιστα ἡμέρες!

—Θά μπορούσαν νά απαγορεύσουν τήν ἀναγνώρησί του γιά τήν Παλαιστίνη! Ἀλλωστε, οἱ διατυπώσεις εἶναι μεγάλες καί ἡ θεωρησις τῶν διαβατηρίων γίνεται δύσκολα! Πῶς λοιπόν ἔγινε ἐξαίρεσις γι' αὐτόν;

—Δέν ἔχουμε τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθοῦμε τήν ἀναγνώρησιν ἐνὸς νεκροῦ!

—Πῶς...

—Σὰς προειδοποίησα ὅτι θά βρῆτε ἄρκετὸ τυχοδιωκτισμὸ σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Ἀλλὰ ἔχετε ὑπομονή καὶ ἐὰ μάλιστα, ἔδω κι' ἓνα μῆνα περίπου, ἓνας ἀστυφύλακας κόποιον τμήματος τοῦ Δυτικοῦ Λονδίνου, ἀνεκάλυψε ἓνα πτώινὸ τὸ πτώμα ἐνὸς ἀτόμου, κατὰ μήκος τῶν τροχιοδρομικῶν γραμμῶν, φοικτὰ παροικωσμένον. Ὁ δυστυχὴς εἶχε χτυπηθῇ ἀπὸ τὴν προφυλακτικὴ σκάρρα ἐνὸς τροχιοδρομικοῦ ὀχήματος. Καὶ ἀφοῦ, φαίνεται, συρθηκε ἄρκετὰ ξετινάχτηκε πλαγίως! Βρήκαμε στὸ ἀμαξοστάσιο τῆς Ἑταιρίας Τροχιοδρομῶν τὸ ὄχημα, τοῦ ὁποῖου ἡ σκάρρα ἦταν, ἀκόμα σκεπάσμενη με ἀίματα. Τὸ δυστύχημα συνέβη ἀργὰ τῇ νύχτῃ κι' ὁ ὁδηγὸς τοῦ ὀχήματος ἰσχυρίζεται ὅτι δέν ἀντελήφθηκε τίποτα λόγω τοῦ μεγάλου σκότους ποῦ ἐπικρατεῖ στὸ σημεῖο τοῦ δυστυχήματος. Τὸ θῶμα δέν ἦταν ἄλλο παρὰ ὁ Ἑστένκο. Τὰ τραύματα τοῦ προσώπου τὸν παρεμόρφωναν τελείως, ἀλλὰ τὰ ἐνδύματά του, τὰ παπούτσια του, τὸ δοχτυλίδι του, ἓνα ρολόϊ, τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν του ἀναγνωρίσθηκαν χωρὶς μεγάλη προσπάθεια ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του καὶ τοὺς προϊστομένους του. Ἐξ ἄλλου, ὁ Ἑστένκο εἶχε μιὰ κόρη εἴκοσι ἐτῶν ποῦ ζοῦσε στὸ ξενοδοχεῖο με' ἐκείνον. Δέν δυσκολεύτηκε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ πτώμα τοῦ πατέρα της. Καὶ φανέρωσε τέτοιο πόνο καὶ σπαραγμὸ πού, συγκίνησε ὅλους ὅσους ἦσαν κοντὰ της τὴν στιγμὴ ἐκείνη. Τὸ μοικόβριο λείψανο τοποθετήθηκε σὲ φέρετρο καὶ μεταφέρθηκε σ' ἓνα ὀρθόδοξο παρεκκλήσι.

»Μέσω τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου τοῦ θύματος, ἡ νέα εἰδοποίησε τὴν οἰκογένειά της στὴν Παλαιστίνη καὶ ἐκεῖνοι τηλεγράφησαν ἀμέσως ὅτι στέλνουν χρήματα γιά τὴν μεταφορὰ τοῦ νεκροῦ στὴ χώρα του. Ὁ ὑπουργὸς ἐτέθη στὴ διάθεσι τῆς νέας γιά νὰ τὴν διευκολύνῃ. Τέλος, παρουσίαν ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τῆς ἀστυνομίας, τὸ πτώμα κλείστηκε σ' ἓνα φέρετρο καὶ σφραγίστηκε μπροστὰ στὸ κορίτσι.

»Δυὸ ἀστυνομικοὶ τὸ συνώδευσαν ἕως τὸ λιμάνι, ὅπου τὸ παρέδωσαν στὸν λιμανικὸ ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψε τὴ φόρτωσί του σ' ἓνα ἐπιβατικὸ - φορτηγὸ πλοῖο ποῦ θά ἔφευγε τὴν ἴδια μέρα γιά τὴ Μέση Ἀνατολή. Μοιζὶ ἔφυγε κι' ἡ κόρη του, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ὑπέστη τὴν αὐστηρὴ ἐξέτασι τῶν

τελωνειακῶν ἀρχῶν, ἐπιβιβάστηκε στὸ πλοῖο γιὰ νὰ συνοδεύσῃ τὸ λείψανο τοῦ πατέρα της.

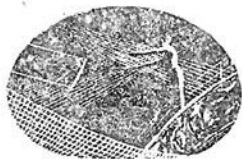
»Ἐνα μῆνα ἀργότερα τὸ Φόρεϊν - Ὁφίς ἔπαιρνε τὴν ἀγραφία τοῦ Ἑστένκο πολὺ καθαρή, τὴν ὁποία παρέβαλαν τὸ γεγονός ὅτι ἡ συμμορία περιέμενε μὲ ἀνυπομονησία τὴν ἀφίξι καὶ τῶν συμπληρωματικῶν ἐγγράφων.

—Παράξενη ὑπόθεσι στ' ἀλήθεια! Ἴσως ὁ Ἑστένκο νὰ ἔχη στὴν Παλαιστίνη ἕνα δίδυμο ἀδελφό, παρατήρησε ὁ Μόρτον.

—Ἀδύνατον! Ὁ Ἀσμέτ ἔστειλε μιὰ τελευταία φωτογραφία τοῦ Ἑστένκο πολὺ καθαρή, τὴν ὁποία παρέβαλαν μὲ ἄλλες πού ὑπῆρχαν στὸ φάκελλό του στὸ ὑπουργεῖο. Ἀπὸ τὴν παραβολὴ δὲν ἔμεινε κοιμημιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἐπρόκειτο παρὶ τοῦ Ἑστένκο. Τὰ ἴδια ἰδιαίτερα σημεῖα πού ὑπῆρχον στὴ μιὰ ὑπῆρχαν καὶ στὴν ἄλλη. Τὸ λάθος ἀποκλείεται! Πρόκειται παρὶ τοῦ ἰδίου προσώπου καὶ ὁ νεκρὸς...εἶναι ὁ λοζώντανος!!!

—Καταπληκτικό! Νὰ μείνετε ἥσυχος, Ἀρχηγέ. Θὰ καταβάλω ὅλες μου τίς δυνάμεις γιὰ νὰ λύσω τὸ μυστήριο. Ὁ σὲρ Ζάσπερ χαμογέλασε. Στὸ χαμόγελό του αὐτὸ ἔδειχνε ὅλη τὴ θεβαιότητά του γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Μόρτον.

—Νὰ προσπαθήσετε πρὸ πάντων νὰ ἐμποδίσετε τὴν κλοπὴ ἢ κυρίως τὸ πλησίασιμα τῶν ἐγγράφων. Θὰ ἀποσπάσετε ἔτσι τὴν ἐκτίμησι τοῦ Ντόνγκερ, πού ὅπωςδήποτε ἀξίζει τὸν κόπο, εἶπε δίνοντας τὸ χέρι του πάλι στὸν Μόρτον πού σηκώθηκε νὰ φύγῃ.

Επειτα ἀπὸ δυὸ μέρες, ὁ Μόρτον ἀνέλαβε τὴ φρούρησι τῆς βίλλας, πού περιεῖχε τὰ μυστικὰ σχέδια. Ἦταν χτισμένη στὸ βάθος ἑνὸς πάρκου καὶ ὅλο τὸ μπροστινὸ μέρος της ἐκαλύπτετο ἀπὸ πυκνὴ δάσκησι. Τὸ πίσω μέρος περιβραχόταν ἀπὸ τὸ νερὸ μιᾶς τάφρου, πού συγκοινωνοῦσε μ' ἕναν ποταμὸ, μέσω ἑνὸς ἀγωγοῦ μεγάλης διαμέτρου, πού ἦταν θολωτὸς καὶ μπορούσε κανεὶς νὰ τὸν πλεύσῃ

μέχρι του μεγάλου στομίου του, ώστε να βυθ στο ποτάμι. Ο Μόρτον από την επιθεώρησι που έκανε διαπίστωσε ότι η βίλλα έφρουρείτο καλά. Πυκνές αστυνομικές περιπόλοι διέτρεχαν τα γύρω. Άλλες ομάδες ήσαν τοποθετημένες στο πάρκο, ενώ οι καλύτεροι σκοπευτές με ισχυρό όπλισμό, από κάθε παράθυρο των δυο πατωμάτων της βίλλας, είχαν την έσποπτεία όλης της περιοχής γύρω.

Ένα σημείο όμως, από το οποίο θα μπορούσε να προσέλθῃ η βίλλα, ήταν το πίσω μέρος της, όπου το υπόγειο, στο οποίο εφυλάσσοντο τα σχέδια, είχε μια σταγανή πόρτα θωρακισμένη κι' απαραβίαστη, που έδρανε στα δρώμικα και στάσιμα νερά του ποταμού. Η πόρτα αυτή θα μπορούσε να χρησιμοποιηθῇ ἐν ἐσχότῃ ἀνάγκῃ. Καί, κυρίως, σὲ περίπτωση πυρκαϊᾶς γιατί, ἀνοίγοντας, ἔφυγε τὸ νερὸ τῆς τάφρου νὰ μὴ μέσα καὶ νὰ γαμίση τὸ υπόγειο ἕως τὴ μέση, προφυλάσσοντας ἔτσι τὸ περιεχόμενό του ἀπὸ τὴ φωτιά.

Ο επιθεωρητής τοποθέτησε δυο επίπεδα πλοιάρια, κάτω σὰ μεγάλες βάρκες, με αστυνομικούς, που έπλεαν συνεχῶς σ' ὅλη τὴν τάφρο. Ἐπίσης ἔβγαλε τρεῖς βαρεῖα ὀπλισμένους ἄνδρες στὴν ἔξοδο τοῦ μεγάλου καὶ θολωτοῦ ἀγωγοῦ, στὸν ποταμό. Με τὸν τρόπο αὐτό, ἕνας δρόμος, πού θὰ μπορούσαν νὰ χρησιμοποιούσαν οἱ κλέφτες, ἐξασφαλίστηκε. Ἐξ ἄλλου δυνατοὶ προβολεῖς, τοποθετημένοι στὴ στέγη τῆς βίλλας, ἀπέκλειαν μὴ ἐπίθῃσι καλυμμένη ἀπὸ τὸ σκοτάδι. Γιὰ νὰ θρίσκειται κοντὰ στὰ ἔγγραφα, ὁ Μόρτον ἔστησε ἕνα κρεβάτι ἐκστρατιᾶς στὸ υπόγειο, μπροστὰ στὸ βαρὺ χρηματοκιβώτιο, τοῦ ὁποῦ μόνον αὐτὸς καὶ ὁ σὲρ Ντόνγκερ ἐγνώριζαν τὸν πολὺπλοκο μηχανισμό πού τὸ ἀνοίγε.

Θὰ ἦτον πέντε ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα, ὅταν ὁ Μόρτον ἀνέβηκε στὸ ισόγειο τῆς βίλλας γιὰ νὰ συνομιλήσῃ με τὸν Σὲρ Ζάσπερ, πού τὸν ἐκάλεσε στὸ τηλέφωνο.

— Ἐμπρός! Μόρτον, ἔλαβι μὴ καινούργια ἀναφορὰ τοῦ Ἀσμέτ. Ἄν καὶ δὲν περιέχῃ κανένα στοιχεῖο ἀπολύτως ἀπαραίτητο, θὰ ἤθελα νὰ τὴν ἐξετάσω μαζί σας. Ποῖόν θὰ νομίζατε κατάλληλο νὰ σὰς ἀντικαταστήσῃ γιὰ μερικὲς ὥρες; Ἡ κατάσταση σὰς ἐπιτρέπει νὰ ἀπομακρυνθῇτε γι' αὐτὸ τὸ διάστημα;

— Ὅλα εἶναι ἥσυχα. Ἀρχηγέ, καὶ ἔχουμε πάρει ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα. Δὲν βλέπω λοιπὸν καμμιὰ δυσχέρεια ν' ἀπομακρυνθῶ γιὰ λίγες ὥρες. Στείλτε μου τὸν Ἐπιθεωρητὴ Μπόουλς, ἂν εἶναι ἐκεῖ καὶ ἂν συμφωνήτῃ κι' ἐσεῖς.

— Σύμφωνοι, θὰ σὰς στείλω τὸν Μπόουλς. Μόλις ἔλθῃ, καταπορίστε τον σχετικῶς καὶ ἐλάτε ἀμέσως.

Μία ὥρα ἀργότερα, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Τζέρου Μπόουλς ἔ-

φοίσε. Ήταν ένας σωματώδης τύπος, κομμωιά πενηνταριά χρονών, που είχε αναπτύξει μιὰ πλούσια καὶ παραδειγματική δράσι στὴ Σκότλαντ - Γυάρντ. Ήταν ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ ἀγαποῦσαν τὸ ἐπάγγελμα τους καὶ ποὺ δὲν λογάριζαν τὴ ζωὴ τους προκειμένου νὰ φέρουν σὲ πέρας τὴν ἐντολὴ ποὺ τοὺς ἔδωσαν!

— "Ένας ἀστυνομικὸς ποὺ, φεύγοντας ἀπὸ τὸ Σῶμα, δύσκολα θὰ ἀντικατασταθῇ, συνήθιζε νὰ λήν γι' αὐτὸν ὁ Σέρ Ζόσπερ.

Μιὰ στοθερὴ φιλία καὶ μιὰ ἀμοιβαία ἐκτίμησις τὸν συνέδεε μὲ τὸν Μόρτον. Ἐξ ἄλλου, ὁ Μπόουλς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ εἶχε μυῆσει τὸν Μόρτον στὸ ἀχάριστο κι' ἐπικίνδυνον ἐπάγγελμα τοῦ ἀστυνομικοῦ.

Οἱ δυὸ ἄνδρες ἐσφίξον τὰ χέρια τους φιλικὰ κι' ὁ Μόρτον ἄρχισε νὰ ἐξηγῇ στὸν Μπόουλς τὴν κοιτάστασι. Ἀφοῦ τὸν ἐνημέρωσε σὲ ὅλα, τοῦ ἔδωσε τὰ κλειδιά τοῦ χρηματοκιβωτίου καὶ τοῦ εἶπε τὸν μυστικὸ ἀριθμὸ ποὺ ἔπρεπε νὰ σχηματίσῃ στὸ καντράν γιὰ νὰ τὸ ἀνοίξῃ. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἦταν 10010.

— "Αὐ, συνέχισε ὁ Μόρτον, βρεθῆς σὲ ἀπελπιστικὴ κατάσταση, θ' ἀνοίξῃς τὸ χρηματοκιβώτιο, θὰ πάρῃς ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ του μιὰ δερμάτινη τσάντα καὶ θὰ προσπαθήσῃς νὰ διαφύγῃς μὲ κάθε τρόπο! Εἶναι μιὰ ἐντολὴ ποὺ σοῦ δίνεται καὶ μπροστὰ στὴν ὁποία ἡ ζωὴ σου δὲν λογαριάζεται! Ἀλλὰ ἡσύχασε. Τίποτα δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ. Ὑπόσχονται ἄνθρωποι παντοῦ, ἀκόμα καὶ στὰ βρώμικα νερά τῆς τάφρου ποὺ διαβρέχει τὸ ὑπόγειο αὐτό. Θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὁ διάβολος μεταμορφωμένος σὲ ἄνθρωπο οὕτως ποὺ θὰ κατορθώσῃ νὰ μπῇ ἐδῶ! Ἐγὼ ἐλπίζω νὰ γυρίσω πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα. Γειά σου.

Ὅταν ἔμεινε μόνος, ὁ Μπόουλς ἔβγαλε τὸ ἀδιάρροχό του, τράβηξε μιὰν ἐφημερίδα καὶ μιὰ πίπα ἀπὸ τὴν τσέπη του, ἐσπλάσθηκε στὸ κρεβάτι ἐκστρατείας κι' ἄρχισε νὰ διοιβάξῃ, στέλνοντάς τὴν σύννεφα ἀπὸ μυρωδὰτο καπνὸ στὸ ταβάνι.

Στὶς ἑννέα καὶ μισή, ἕνας βόμβος κακονικός, ἀλλὰ πολὺ ἀδύνατος, λόγω τῶν χονδρῶν τοιχωμάτων τοῦ ὑπογείου, ἔφτασε στ' αὐτιά του. Σχεδὸν ἀμέσως, ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς ἐξωτερικῆς φρουρᾶς ἔφτασε στὴν κορυφὴ τῆς σκάλας. — Ἀρχηγέ!, εἶπε, ἕνα ἀεροπλάνο πετᾷ πάνω ἀπ' τὴ βίλλα. Ἐχει τὰ φωτεινὰ σήματα τῶν στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων. Αὐτὴ ἡ ἀεροπορικὴ ἐπίβλεψις ἔχει προβλεφθῇ γιὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φρουρᾶς.

— Δὲν ἔχω κομμωιά σχετικὴ πληροφορία. Τρέξτε γρήγορα καὶ πάρτε τὸν Σέρ Ζόσπερ στὸ τηλέφωνο!

Πρίν ακόμα ό αξιωματικός φτάση στο ισόγειο, τó αεροπλάνο, κάνοντας ένα τελευταίο γύρο, χύθηκε κατακόρυφα στη βίλλα, σφουρίζοντας άπαίσια.

—Καλυφθήτε όλοι!, εύρlioξε ό αξιωματικός βγαίνοντας στην πόρτα του ισόγειου.

Άπό τó αεροπλάνο άποσπάσθηκαν κάτι μαύροι όγκοι κι άμέσως έπειτα αυτό μ' όλη την δύναμη των μηχανών του, άνυψώθη για νά έξαφονιστή στο βραδυνό συννεφιασμένο ούρανό. Μιά βροχή από έμπρηστικές βόμβες άρχισε νά πέφτη έπάνω στη βίλλα. Φλόγες τεράστιες άνοπέδισαν έπó παντού κι' άγκάλιασαν τά πάντα. "Ένα μέρος της στέγης κατέρρευσε πλακώνοντας πολλούς άνδρες.

"Ένας άστυνομικός μ'ε ρούχα ξεσκισμένα, μ'ε μαλλιά καψαλισμένα και μ'ε πρόσωπο κατωματωμένο, πρόσβελε στην πόρτα του ύπογειου.

—Άσχημά, καιγόμαστε! "Υπάρχουν τραυματισμένοι άνδρες! Τί διατάξετε;

—Μετοφέρετε τούς τραυματίες σ'ε ασφαλές μέρος. Ζητήστε ενισχύσεις. Πάστε στους έξωτερικούς φρουρούς νά συμπτυχθούν και νά σχηματίσουν ένα τείχος μπροστά από τη βίλλα. Πυροβολήστε όποιον άποπειραθ'ε νά διαβή τó τείχος αυτό. Καί κλείστε την πόρτα για νά άποκλείσουμε την είσοδο φλεγομένων ύγρων ως έδω!

—Άλλά, έσείς;

—Μην άσχολήσθε μ'εμένα. "Υπακούστε!

Ο άστυνομικός γάθηκε. "Ο Μπόουλς, βιάζοντας τó πιστόλι του, στάθηκε όρθιος στο κέντρο του ύπογειου. Αισθανόταν ότι ή επίθεσις του αεροπλάνου δέν ήταν παρ'α ή άσχη μιάς τρομερής επίθεσεως, πού δέν θ' άργούσε νά έκδηλωθ'ε!

Τó σπίτι δέν ήταν παρ'α ένα τεράστιο πυροτέχνημα. Άπό την κυρία είσοδο άνδρες μετέφεραν πληγωμένους συνάδελφους τους. "Άλλοι πόλι, ύπακούοντας στη διαταγή του

Μπόουλς έσχηματίσαν ένα αδιάσπαστο τείχος ενώ όλα τὰ δια θέσιμα μυδραλλιοβόλα τοποθετήθηκαν σὲ ἐπίκαιρα σημεία.

Ἡ σειρήνα τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἀντήχησε καὶ με ταχύτητα καταπληκτικὴ μία πυροσβεστικὴ ἀντλία πρόβωσε καὶ σπαιώπησε μπροστὰ στὴ βίλλα καὶ πίσω ἀπὸ τὸ τείχος τῶν ἀνδρῶν ποὺ ἀνοιξε γιὰ νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ περάσῃ καὶ ξανάκλεισε εὐθὺς ἀμέσως πίσω της.

Οἱ πυροσβέστες, με κράνη καὶ τσεκούρια ὤρμησαν πρὸς τὸ κτίριο, ἐνῶ ἄλλοι τοποθετοῦσαν σωλῆνες.

Ἀπὸ τὸ ὑπόγειο ὁ Μπόουλς ἄκουσε τὸ βιοστικὸ ποδοβολητὸ τῶν πυροσβεστῶν, τὶς τσεκουριές ποὺ ἔδιναν γιὰ ν' ἀνοίξουν δρόμο ἀνάμεσα στὰ καιγόμενα σκινιδώματα καὶ τὸ θόρυβο τοῦ νεροῦ ποὺ χυνόταν σὰν χεῖμαρρος. Ἕνας θαυμοφόρος τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἀνοιξε τὴν πόρτα τοῦ υπογείου, ἐνῶ πίσω του δυὸ πυροσβέστες ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν, ξετύλιξαν ἀμέσως ἕναν σωλῆνα.

—Τί κάνετε ἐσεῖς ἐδῶ; φώναξε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπόουλς. Ἐγκαταλείψτε ἀμέσως τὸ μέρος αὐτό.

—Ἀδύνατον! Αὐτὸ τὸ χρηματοκιβώτιο περιέχει ἔγγραφα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διαφυλάξω!

—Τότε, πάρτε τὰ καταραμένα χαρτιά σας καὶ φύγετε ἀμέσως, γιατί θὰ ἀνατινάξουμε αὐτὴ τὴν πόρτα καὶ τὸ ὑπόγειο θὰ πλημμυρίσῃ!

Στὸ μεταξύ κι' ἄλλοι πυροσβέστες κατέβαιναν ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ υπογείου.

—Εἶναι ἀπορραϊττο ν' ἀνατινάξετε τὴν πόρτα; ρώτησε ὁ Μπόουλς.

—Βεβαίως! Ἡ κατάστασις εἶναι ἀπελπιστικὴ!

Ὁ Μπόουλς ἤξερε τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ στὴν περίπτωσι αὐτῇ. Μὲ κινήσεις βιαστικὲς τράβηξε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὰ κλειδιά τοῦ χρηματοκιβωτίου, τὰ τοποθέτησε καπαλλῆλως, συνέθεσε τὸν ἀριθμὸ καὶ ἡ βαρεῖα πόρτα τοῦ χρηματοκιβωτίου ἀνοιξε. Ἐβόλε τὸ χερὶ του μέσα καὶ ἔσυρε μιὰ μεγάλη δερμάτινη τσάντα ποὺ περιεῖχε τὰ μυστικὰ ἔγγραφα.

Τὴν ἐπομένη στιγμή, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Τζέρρυ Μπόουλς σωριάστηκε στὸ ἔδαφος σχεδὸν πεθισμένος. Εἶχε δαχτὴ ἕνα τρομερὸ χτύπημα στὸν αὐχένα, ποὺ τοῦ κατέφερε ὁ ἀξιωματικὸς τῶν πυροσβεστῶν, ποὺ ἔσκυψε, πῆρε τὴν τσάντα καὶ τὴν ἔκρυψε κάτω ἀπὸ τὸ ἀδιάβροχό του.

—Οὔτε μιὰ στιγμή γιὰ χάσιμο!; πρῶσταξε ὁ τελευταῖος τοὺς ἄνδρες ποὺ τὸν περιτοίχιζαν. Μπαρναὶ καὶ Χόλντινγκ, σηκώστε τὸν φίλο μας ἐδῶ! Θὰ μᾶς βοηθήσῃ πολὺ! Μπάκου, ἀνατίναξε τὴν πόρτα. Οἱ ἄλλοι νὰ ἦστε ἔτοιμοι.

Ἡ πόρτα ἀνατινάχθηκε καὶ τὸ μαῦρο, βορβορώδες νερὸ

τῆς τάφρου χύθηκε μ' ὀρμὴ στὸ ὑπόγειο, καλύπτοντάς το ὡς τὴ μέση.

Σχεδὸν ἀμέσως, τὰ δυὸ πλοιάρια ποὺ περιπολοῦσαν στὴν τάφρο, κατέφθαναν στὴν ἀνατιναγμένη πόρτα τοῦ ὑπογείου.

Μὲ κράνη καὶ μὲ δερμάτινες στολές οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐπέδραναν σ' αὐτὰ ἔρριξαν τὶς φωτεινὲς δέσμες τῶν ἡλεκτρικῶν φαγῶν τοὺς πρὸς τὸ μέρος τῶν πυροσβεστῶν.

—Τί ἔγινε ἐδῶ; ρώτησε ἓνας ἐπ' αὐτοὺς. Σ' αὐτὴν τὴν κόλοισι εἶναι ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ κανεὶς τίποτα!

—Ὅλα εἶναι χαμμένα. Ὁ ἀρχηγὸς σας εἶναι τροματισμένος. Ἀνατινάξοιμε τὴν πόρτα αὐτὴ γιὰ νὰ φύγουμε ἀπὸ ἐδῶ, γιατί τὸ κτίριο θὰ καταρρεύσῃ ἀπὸ στιγμὴν σὲ στιγμὴ!

Ἡ ὁμάς τῶν πυροσβεστῶν προχώρησε μὲ κόπο πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀστυνομικῶν.

—Πάρτε τὸν ἀρχηγό σας σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ πλοιάριά σας!

Ἐνῶ οἱ τρεῖς ἄνδρες τοῦ ἐνὸς πλοιαρίου ἔσκυψαν γιὰ ν' ἀνασύρουν τὸν ἀναίσθητο Μπόουλς ἐπάνω, μιὰ βίαιη δόνησι τοὺς ἔκανε νὰ χάσουν τὴν ἰσορροπία τους καὶ νὰ πέσουν στὸ νερό, ὅπου χτυπήθηκαν ἀπάνθρωπα ἀπὸ τὰ τετακτοῦρα τῶν ψευδοπυροσβεστῶν. Ταυτοχρόνως, τὸ πλήρωμα τοῦ ἄλλου πλοιαρίου ὑπέστη τὴν ἐπίθεσι τῶν ὑπολοίπων.

—Ὅλα ἔγιναν ὅπως ἔπρεπε!, ἐσάρκασε ἐκεῖνος ποὺ φαينόταν νὰ εἶναι ὁ ἀρχηγός τους. Δὲν μένει παρὰ νὰ ἐξουδετερώσουμε καὶ τοὺς τρεῖς ἄλλους ποὺ θρίσκονται στὴν ἔξοδο τοῦ ἐγώγου. Ὁ καθένας σας τώρα γνωρίζει τί τοῦ μένει γὰρ κἀνὴ γιὰ τὴν τελικὴ ἐπιτυχία!

Ἀνέβηκε στὸ ἓνα πλοιάριο, ὅπου ἔρριξαν καὶ τὸν Μπόουλς, κι' ἀμέσως ἔξη ἀπ' αὐτοὺς τὸ ἔσπρωξαν πρὸς τὴν ἔξοδο τοῦ ἄγωγου, ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ ποτάμι, ἐνῶ οἱ ἄλλοι χόθηκαν πρὸς διάφορες κατευθύνσεις.

Τὸ πλοιάριο, σπρωγμένο ἀπὸ τοὺς ἔξη ἄνδρες, ἔπλεε μέσα στὸν θαλάττῃ ἄγωγό. Σὲ λίγο, ἓνα ἀμυδρὸ φῶς προσανήγειλε τὴν ἔξοδο.

—Ποιὸς εἶναι ἐκεῖ; ἀκούστηκε ἡ φωνὴ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἄνδρες ποὺ φρουροῦσαν τὸν ἄγωγό.

—Πυροσβέστες τοῦ "Θουλντ - Μάρκετ"! Ἐχουμε ἔναι τραυματία! Ποὺ πρέπει νὰ τὸν πάμε;

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ, ἀκτίνες τοῦ φεγγαριοῦ, ποὺ ἦταν κρυμμένο πίσω ἀπὸ τὰ βαρεῖα σύννεφα, φώτισαν τὸ πρόσωπο τοῦ ἀναίσθητου Μπόουλς.

—Μὰ τὴν πίστι μου, εἶναι ὁ Μπόουλς!, εἶπε ἓνας ἀστυνομικὸς. Προχωρήστε στὸν ποταμὸ καὶ δεξιὰ, σὲ καμμιὰ διακοσμιὰ γιάρδες, εἶναι ἓνα περὶπτερο ὅπου μένει ἓνας γιατρός.

‘Αρπάζοντας τὰ κουτιά, ὁ ἄλλος ἀπομακρύνθηκε, χωρὶς νὰ προσφέρει λέξι.

—Βοηθήστε μας ν’ ἀνεδουῖμε ἐπάνω, εἶπαν οἱ ἔξη συνένοχοί του στοὺς τρεῖς ἀστυνομικούς. Αὐτὸ τὸ θρώμικο νερὸ μᾶς ἔχει ἀνοικατέψει τὰ στομάχια!

Οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς ἔτειναν τὰ χέρια τους, ἀλλά...βρέθηκαν ἀμέσως στὸ νερὸ, πού τοὺς σκέπαισε γιὰ πάντα, ἐνῶ οἱ συμμορίτες ἔδωκαν στὴ στεριά.

Μὲ σβέλτες κινήσεις πέταξαν ἀπὸ πάνω τους τὰ κράνη, ἔλυσαν τοὺς ζωστήρες, ἔβγαλαν τὶς πυροσβεστικὲς φόρμες καὶ γάθηκαν μέσα στὴ νύχτα!

“Ὅταν ὁ Τζέρον Μπόουλς ἀνέκτησε τὶς αἰσθήσεις του, τὸ πλοιάριο ἔπλεε κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. Ὁ ὁδηγὸς του ἄφησε σὲ μιὰ στιγμή τὰ κουτιά καὶ πλησίωσε στὸ θῦμα του. Σήκωσε μὲ δυσκολία τὸν σωματώδη Ἐπιθεωρητὴ καί, φέρνοντάς τον στὴν κορυφή, τὸν ἔρριξε μὲ μιὰ τελευταία προσπάθεια στὸ νερὸ.

—Πλούσια καὶ δυναμωτικὴ τροφή γιὰ τὰ ψάρια τοῦ ποταμοῦ!, ἐσάρκασε ξαναπιάνοντας τὰ κουτιά.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἄφησε νὰ ξεμακρύνῃ ἡ δάρκα γιὰ λίγο καὶ ἔπειτα ἄρχισε νὰ κολυμπᾷ ἀθόρυβα, ἐκολουθώντας τὴν ἀπὸ ἀπόσπας καὶ καταβάλλοντας μεγάλες προσπάθειες νὰ ὑπαιμύνῃ στὸν πόνο πού ἐνοίωθε στὴν βάση τοῦ κρανίου του.

Στὴ μικρὴ ἀπόσπας πού τὸν χώριζε ἀπὸ τὸν προορισμὸ του, ὁ συμμορίτης πέταξε στὸν ποταμὸ τὴ στολή του. Ἐπειτα, φτάνοντας στὸ σημεῖο πού θὰ ἔπρεπε ν’ ἀποβιβασθῇ, πλεύρισε στὴν ὄχθη μὲ ἐπιδεξιότητα ἐπογγεληματῖα βαρκάρη.

Μιὰ μεγάλῃ πολυτελὲς κοῦρσα τὸν περιέμενε μὲ ὁλόσδυστα φῶτα. Μπήκε μέσα, κάθησε στὸ βολάν, ἄναψε ἕνα τσιγάρο καὶ ἔρριξε ἕνα βλέμμα γεμῶτο θρίαμβο, πέρα μακριά, στὴ βίλλα πού καιγόταν ἀκόμα.

Ἔβασε σὲ κίνησι τὴ μηχανὴ καὶ ξεκίνησε χωρὶς ν’ ἀντιληφθῇ τὸν Μπόουλς, πού, καλυπτόμενος ἀπὸ τὸ σκοτάδι, εἶχε κατορθώσει νὰ γαντζωθῇ στὸ πίσω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου. Κυλώντας στοὺς ἐρημικοὺς δρόμους καὶ κάνοντας πλῆθος στροφές, τὸ ἀμάξι σταμάτησε μισὴ ὥρα ἀργότερα μπροστὰ σ’ ἕνα πολυτελὲς κτίριο τοῦ Γουέστ Ἐντ τοῦ Λονδίνου. Ἦνας ἄνδρος, πού περιέμενε πίσω ἀπὸ τὸ κιγκλίδωμα τοῦ κήπου πού περιέβαλλε τὸ κτίριο, ἄνοιξε ἀμέσως τὴ μεγάλη σιδερένια πόρτα καὶ τὸ αὐτοκίνητο μῆκε μέσα, διέσχισε μιὰ δεντροστοιχία σκεπασμένη μὲ ψιλὸ χαλίκι, γιὰ νὰ σταματήσει ὀριστικὰ στὴν κυρία εἰσοδο τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ ὁδηγὸς του πήδησε κάτω γιὰ νὰ πάῃ πρὸς τὸ μέρος ἐκείνου πού τοῦ εἶχε ἀνοίξει τὴν καγκελόπορτα, ἀλλὰ σταμάτησε ἅ-

πότομα έκούγοντάς τον νά φωνάζη. 'Ο Μπόουλς είχε άπο-
καλυφθή!

— Φυλαχθήτε, Ράις! κάποιος άνθρωπος είναι καθισμέ-
νος στη σκάλα του αυτοκινήτου σας!

Δέν πρόφτασε νά προσθέση τίποτα άλλο. 'Ο έπιθεωρη-
τής, παίζοντας παλληκαρίσια τὸ τελευταίον του αἰτού, πυ-
ρεβόλησε. 'Ο συμμορίτης έπεσε στο χαλίκι, ενώ οὗτος πού
τὸν ώνάμασε Ράις, βγάζοντας τὸ πιστόλι του, τὸ ὤδισσε
πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπόουλς.

Δυὸ σφαίρες βρῆκαν τὸν Μπόουλς στὸ στήθος, ἀλλὰ,
συγκεντρώνοντας τὴς δυνάμεις του, ἔριξε μὲ τὴ σειρά του.
Δέν τὸν πέτυχε ὅμως κι' ὁ ἄλλος χόθηκε μέσα στο σπίτι.
Θέλησε νά τὸν ἀκολουθήσῃ, μὰ αἰσθάνθηκε τὰ πόδια του νά
μὴν τὸν βαστούν. Ἡ ἀσπινὴ του εἶχε γίνῃ δύσκολη. Τὸ
αἷμα ἔτρεχε ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὴ μύτη του. "Ενωθε ἓνα
καυτὸ σίδερο γὰ τοῦ καίῃ τὰ πνευμόνια του. Στῆθε μὲ
κόπο ὡς τὸ δρόμο γιὰ νά καλυφθῇ πίσω ἀπὸ τὴ γωνία τοῦ
ἐπόμενου σπιτιοῦ. Ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ, ἄκουσε τὰ δῆματα
πολλῶν ἄνδρῶν πού ἔκαναν τὸ χαλίκι τοῦ διαδρόμου νά
τρίξη. Λίγο πρὶο πέρα, μπροστὰ στὴν αὐλόπερτα, ἓνος ἄλλου
σπιτιοῦ, εἶδε ἓνα μικρὸ ἀμάξι κάποιου πλανώδου ἐμπό-
ρου. Μὲ μιὰ ὑπερέντασι τῶν δυνάμεών του, κατέφερε νά
φτάσῃ ὡς αὐτὸ καὶ νά κρυφτῇ κάτω ἀπὸ τὴς ρόδες του. Τ'
αὐτιά του βούϊζαν. Τὰ μάτια του θάμπωναν. Τὸ αἷμα εἶχε
πλημμυρίσει τὰ ροῦχα του. Κάνοντας μιὰ τελευταία προ-
σπάθεια, τράβηξε ἀπὸ τὸ σακκάκι του ἓνα φύλλο χαρτί κι'
ἓνα μελῦδι γιὰ νά χαροῖξῃ τὴς τελευταῖες αὐτὲς λέξεις πού
μόλις διαβάζοντοιν:

«Νά δοθῇ στὴν Σκότλαντ Γυάρντ. Γκόρντον Ράις, ὁδὸς
"Οουκλαιντ. Μπόουλς». Ήταν τὸ ὄνομα πού εἶχε διαβάσει
σὲ μιὰ ἐντοχισμένη πλάκα, πλάϊ στὴν καγκελόπερτα.

Σηκώνοντας τὸ δεξιὸν χέρι, γλύστροσε τὸ χαρτί κάτω
ἀπὸ τὸ σκέπασμα πού ἐκόλυπε τὸ ἀμάξι. Αὐτὴ ἵστων ἡ τε-
λευταία του κίνησι!

Τὸ σῶμα του ἔπεσε βαιρὺ στὸ ἔδαφος! Λίγες στιγμὲς
ἀργότερα, οἱ δολοφόνοι ἀνακάλυπτον τὸ πτώμα του.

Ἐκε λεπτὰ περίπου μετὰ τὴν ἄφιξι τῶν ψευ-
δοπυροσβεστῶν καὶ τῇ στιγμῇ πού τὸ δρόμα τοῦ ὑπογείου

βρισκότοιν πρὸς τὸ γέλος του, ὁ ἀξιώματικὸς τῆς ἐξωτερικῆς φρουρᾶς εἶδε μιὰ δεύτερη ἀντλία νὰ κατασφάλη.

— Ἐνισχύσεις, σκέφτηκε, κι' ἔτρεξε πρὸς τὸν ἀξιώματικὸν ποῦ πηδούσε ἀπὸ τὸ ὄχημα.

— Καλὴ δουλειά, ἐθαύμασε αὐτὸς ρίχνοντας ἓνα γρήγορον βλέμμα γύρω του. Λίγες πιθανότητες ἔχουμε νὰ σώσουμε κάτι!

— Τί σημαίνει αὐτὴ ἡ κοροϊδία! εἶπε σὲ λίγο βλέποντας τὴν πρώτη ἀντλία. Αὐτὴ δὲν εἶναι πορὰ μιὰ ἐλλεινὴ φορηγοδεξιμένη κομουφλορισμένη σὲ πυροσβεστικὴ ἀντλία! Αὐτὰ ὅλα ἐδῶ εἶναι πρόσθετα, συνέχισε, κτυπώντας μετὰ τὸ χερὶ του τὴν πλατὺν λαμοφύλε τῆς ἀντλίας, καὶ ἡ μπογιά ποῦ ἔχουν βοιφὴ στὰ χρώματά μας εἶναι νωπὴ ἀκόμα! Ἄλλωστε, ποῦ ἀκούστηκε νὰ σβύνη κανεὶς μιὰ φωτιά ἀπὸ φῶσφορ μὲ νερό!... Ἀλλὰ, ποῦ εἶναι οἱ ἄνδρες ποῦ ἦρθαν μετὰ τὸ ὄχημα αὐτό!...

Ὁ ἀξιώματικὸς, κατόπληκτος, εἶχε χάσει τὴ φωνή του μπροστὰ στὴ ἀπότῃ ποῦ εἶχε γίνει βῦμα τῆς.

— Ψάξτε νὰ τοὺς βρῆτε!, φώναξε βραχνά, ἐνῶ οἱ ἄνδρες ἔτρεχον πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις γιὰ νὰ γυρίσουν ἀπράκτοι σὲ λίγες στιγμῆς.

Οἱ ψευδοσωπῆρες εἶχαν ἐξαφανιστῇ χωρὶς νὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ κανεὶς. Κι' ὅταν σὲ λίγο ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς τῶν πλοιορρίων φάνηκε στάζοντας βρώμικα νερὰ καὶ εἶπε αὐτὰ ποῦ εἶχε νὰ πῇ, δὲν ἔμεινε καμμιά ἀμφιβολία στὸν ἀξιώματικόν.

— Λογικὸν, εἶπε στὸν ἀρχηγὸ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ σώσετε ὅσους ἔμειναν ἐκεῖ μέσα. Ἐσεῖς ὅλοι, διέταξε τοὺς ἄνδρες του, τρέξτε γύρω καὶ μαζεύετε ὅσους μπορείτε ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀχρεῖους ζωντανούς ἢ πεθαμένους....

Ἦταν σχεδὸν μεσάνυχτο, ὅταν ὁ Μόρτον ἔφθασε στὸν τόπο αὐτὸν ποῦ τόσο διαφορετικὸν τὸν εἶχε ἀφήσει πρὶν λίγες ὥρες....

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποῦ ἄφησε τὸ γραφεῖο τοῦ Ἀρχηγοῦ του, εἶχε ἀσχημῆς προαισθήσεις, γι' αὐτὸ δέχτηκε μὲ ψυχραὶ μίαν τὴν ἀναφορὰν ποῦ τοῦ δόθηκε.

Χάρις στὶς ὑπεράνθρωπες προσπάθειες τῶν πυροσβεστῶν ἡ φωτιὰ εἶχε χάσει τὴν ἀρχικὴ τῆς ἔντασι καὶ τὸ ἰσόγειο τῆς βίλλας μπορούσε νὰ πλησιασθῇ.

Μετὰ ἓναν ἄλλον ἀστυνομικόν, ὁ Μόρτον κατάφερε νὰ εἰσχωρήσῃ ὡς τὴ σκάλα τοῦ μισοπλημμυρισμένου ὑπογείου. Φωτίζοντας μετὰ τὰ φανάρια τοὺς, εἶδαν αὐτὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ νὰ τοιζαντεύεται ἓνα κομτὶ ἀπὸ σπέρτα κι' ἡ πύλα τοῦ Μηδουλῆς. Στὸ θάθος, τὸ χρηματοκιβώτιο ἔχασκε ἀνοιχτό.

—Φτωχὲ Τζέρρυ!, μωρμουρίσει ὁ Μόρτον. Σὲ διώλεξα γιὰ νὰ σὲ στείλω στὸ θάνατο!...

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, βρισκόταν πάλι στὴν Σκότλαντ Γυάκοντ κι' ἀνέφερε στὸν Σέρ Ζάσπερ ὅλες τὶς τρωγικὲς λεπτομέρειες τῶν συμβάντων.

—Ἐχουμε νὰ κάνουμε μὲ ἰσχυροὺς ἀντιπάλους, Μόρτον. Σὰς συμβουλεύω νὰ πᾶτε σπύτι σας γιὰ νὰ συνέλθετε. Πρέπει νὰ εἰσθε ξεκούριστος αὐριό, πού θ' ἀρχίσουμε τὴν ἀντιπένηση! Θὰ συναντήσω ἐγὼ τὸν Σέρ Ντόνγκερ.

—Σὰς εὐχαριστῶ, Ἀρχηγέ, ἀλλὰ δὲν αἰσθάνομαι κουρασμένος. Θὰ εἶμαι ἐδῶ στὸ γραφεῖο μου ὅν μὲ χρειασθῆτε. Πρέπει νὰ σκεφθῶ πολλὰ πράγματα. Τὰ ἔγγραφα δὲν πρέπει νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Ἀγγλία καὶ ὁ καιρὸς μος δὲν πρέπει νὰ χαθῇ. Ἐξ ἄλλου μὲ ἀπασχολῇ τὸ τί μπορεῖ νὰ συνέδῃ στὸν Μπόουλις...

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Μόρτον ἔφυγε γιὰ τὸ γραφεῖο του, ὅπου κλείστηκε. Στὶς ἔξη τὸ πρωῒ, ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας παρουσιάστηκε.

—Μιὰ γυναίκα θέλει νὰ δῇ τὸν Ἀρχηγό, Ἐπιθεωρητὰ Μόρτον. Δεδομένου ὅτι ὁ Σέρ Ζάσπερ ἀπουσιάζει, θέλετε νὰ τὴν δεχθῆτε ἐσεῖς; Λέει ὅτι πρόκειται γιὰ τὸν Μπόουλις...

—Φέρτε τὴν διμέσως ἐδῶ...

Σὲ λίγα λεπτά, μιὰ γυναίκα μὲ φτωχικὴ ἐμφάνισι ἔμπαινε στὸ γραφεῖο τοῦ Μόρτον.

—Λέγομαι Μαργαρίτα Γουέλς καὶ πουλῶ λαχανικὰ μὲ τὸ καρότσι μου, εἶπε χωρὶς περιστροφές. Νά, αὐτὸ πού βρῆκα κάτω ἀπὸ τὸ σκέπασμα τοῦ καροτσιοῦ μου σήμερα πρωῒ.

Κι' ἔτεινε στὸν Μόρτον τὸ ἐπιθανάτιο σημεῖωμα τοῦ Μπόουλις.

—Πῶς τὸ ἐνοκαλύψατε, κυρία Γουέλς;

—Τὸ ἀμαξάκι μου τὸ τοποθετῶ κάθε βράδυ στὴν εὐλόγητο ἑνὸς σπιτιοῦ στὴν ὁδὸ "Ουκκλαντ, Νο 17. Κάθε πρωῒ στὶς πέντε, τὸ παίρνω καὶ πηγαίνω στὴν ἀγορὰ τῆς πλατείας "Ολιβερ. Καὶ σήμερα τὸ ἴδιο ἔκανα, ἀλλὰ θυμᾶμαι πῶς εἶδα κατὰ σκοῦρες γρομμῆδες στὸ ἔδαφος, πού δὲν μπόρεσα νὰ κοιταλῶ τί ἦτανε, γιὰτὶ δὲν ὑπῆρχε ἀκὺμα πελὺ φῶς. "Όταν σέκωσα τὸ σκέπασμα στὴν πλατεία γιὰ νὰ τοποθετήσω τὰ λαχανικὰ μου, εἶδα τὸ σημεῖωμα αὐτὸ πού τόφρα ἀνέσως ἐδῶ, γιὰτὶ εἶχα τὴν προαῖσθησι ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ σοβαρὴ καὶ θραστικὴ ὑπόθεσι! Μπορῶ τώρα νὰ φύγω, γιὰτὶ οἱ πελοῖτες μου θὰ μὲ περιμένουν;

—Νὰ φύγετε, κυρία Γουέλς. Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ. Μοῦ προσφέρατε μιὰ μεγάλη ὑπηρεσία κι' ὅν κοιμῶ μὲρα μὲ χρειασθῆτε, μὲ μεγάλῃ μου εὐχαριστήσι θὰ σὰς ἐξυπηρετή-

σω, είπε ο Μόρτον κι' ετοιμάστηκε νά θυγή απ' τὸ γραφείο του ὅταν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας ξανασηρυσιάστηκε μὲ πρόσωπο ὠχρό!

— Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ποταμοῦ, μόλις τηλεφώνησε ὅτι θρήκον τὸ πτώμα τοῦ Μπόουλις στὸν Τόιμεσι, ὅχι μακριὰ ἀπὸ τὶς ἀποθήκες τοῦ λιμανιοῦ, εἶπε μὲ φωνὴ πού ἐτρήμε ἀπὸ συγκίνησι!...

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Μόρτον ἀλλοιώθηκαν, οἱ γροθιές του σφίχτηκαν ἀπὸ ἀγωνία καὶ ἐξαγρύψωσι κι' ἀπὸ τὴ λύσσα τῆς ἀδυναμίας.

— Παρίμενα ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα αὐτὴ τὴν εἶδησι, μουρμουροῖσε. Κῶστε βρε, πρέπει γιὰ τὸ πτώμα του. Θὰ ἔρθω κι' ἐγὼ ὀργώπερα, γιατί ἔχω δουλειὰ τώρα πού δὲν πρέπει νὰ τὴν ὀφίσω. Εἰδοποιήστε τὸν Σερ Ζάσπερ καὶ πείστε του νὰ μὴν κάνει καμμιὰ ἐνέργεια, ὃν δὲν μὲ συναντήσῃ πρώτα...

Μισὴ ὥρα ἀργότερα βρισκόταν μπροστὰ στὸ Νο 17 τῆς ἔςου "Οουκλαντ. Παρ' ὅλον ὅτι ὁ δρόμος εἶχε καθοριστῇ καὶ πληθῇ, διέκρινε στὸν τοῖχο μερικὲς σκοῦρες κηλίδες πού καταλάβαινε καλὰ τί ἦταν! Μὲ σιγανὰ βήματα ἄρχισε νὰ ἐξαπάζῃ τὰ γύρω σπίτια. Σὲ λίγο, βῆκε αὐτὸ πού ζητοῦσε. Μιὰ πλάκα στὸν τοῖχο ἔγραφε: «Γκόρντον Ράις — Συναιλοῦς ἐκπαιδὸν ἐξωτερικοῦ».

Προχωρώντας, ἄρχισε νὰ σκέπτεται τὸ σχέδιο πού θὰ χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ εἰσδύσῃ στὸ σπίτι αὐτό. "Όταν ξαναπέρασε ἀπὸ μπροστὰ, πῆρε μ' ἀποφασιστικότητά τὸ κουδούνι τῆς καγκελόπορτας τῆς εἰσόδου.

Μιὰ νέα εἴκοσι περίπου ἐτῶν τοῦ ἄνοιξε τὴν πόρτα. Ἦτοιν μελαχροινὴ, εὐκίνητη, μὲ πρόσωπο χαριτωμένο, μὲ μαύρα γλυκὰ μάτια, ἀπ' αὐτὰ πού αἰχμαλωτίζουν καὶ μὲ στόμα ὑπέροχο.

— Ὁ κ. Ράις εἶναι ἐδῶ; ρώτησε ὁ ἐπιθεωρητής.

— Εἶναι ἀκόμα στὸ λουτρό, ἀλλά, ἂν ἐπιθυμῆτε νὰ τὸν δῆτε, περᾶστε μέσα, εἶπε αὐτὴ συνοδεύοντας τὸν Μόρτον πού

δέχτηκε την πρότασί της. 'Αλήθεια, ποιόν θά αναγγεῖλω : πρόσθετε όταν ἔφτασαν μέσα.

— Τὸν κ. Σμιθ, ἀπὸ τὴν Γιάφα.

— Ἐσχεστε ὅπὸ τὴν Παλαιστίνη;

— Μόλιστα. Εἶμαι στὸ Λονδίνο ἀπὸ χθὲς κι' ἔχω νὰ διαπραγματευθῶ ὠρισμένες ἐπείγουσες ὑποθέσεις μετὰ τὸν κ. Ράις.

— Μὲ συγχωρεῖτε, νὰ τὸν εἰδοποιήσω. Καθίστε...

Ὁ Μόρτον κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα τοῦ πολυτελοῦς σαλονιοῦ, ὅπου τὸν εἶχε περάσει ἡ νέα.

Ἕνας πλούτος σὲ χαρακτηριστικὸ Ἀνατελίτικο τόνο ὑπῆρχε ἐκεῖ μέσα.

Σὲ λίγη ὥρα, ἓνας ὑψηλὸς ἄνδρας μετὰ σκληρὴ φυσιογνωμία καὶ μετὰ γκριζὰ μάτια μπῆκε μέσα. Ὁ Μόρτον μετὰ τὴν πρώτην ματιὰ κατέλαβε — καὶ θὰ ὠρκίζοταν γι' αὐτὸ — πὺς καμμιὰ τουαλέττα δὲν εἶχε κάνει αὐτὸς ὁ κύριος, γιατί' τὰ σκούρα καὶ πυκνὰ γένια τοῦ ἦσαν ἀξύριστα, ἐνῶ στὸ κάτω μέρος τοῦ ποιντολονιοῦ τοῦ ὑπῆρχον καθορὰ στίγματα λάσπης!

— Ὁ κ. Ράις; ρώτησε ὁ ἀστυνομικὸς.

— Ναί! Μὲ πληροφόρησαν ὅτι μετὰ ζητήσατε καὶ ὅτι ἔρχεστε ἀπὸ τὴν Παλαιστίνη.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς τοῦ ἦτον ἀπότομος καὶ φιλύποπος.

— Πράγματι. Ἐρχομαι συστημένος ἀπὸ ἓναν φίλο, τὸν Μπόρις Ἑστένκο, εἶπε ὁ Μόρτον παρακολουθώντας μετὰ ἱκανοποίησι τὸ κτύπημα ποὺ δέχτηκε ὁ Ράις ἀνὰ καὶ τὰ κατὰφερε νὰ συνέλθῃ ἀμέσως.

— Ἐξηγήστε μου, σὰς παρακαλῶ εἶπε ὁ τελευταῖος ψυχρά. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν μοῦ θυμίζει τίποτα!

— Παράξενο! Ὁ Μπόρις σὰς γνωρίζει ὅπως μοῦ εἶπε, πολὺ καλὰ. Δὲν συναντηθήκομε στὴ Γιάφα ὁλῶστε, ἀλλὰ στὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅπου ἔφθασε ἀπὸ τὸ Λονδίνο πρὶν λίγο καιρό!

— Πρὸς μένει;

— Ἀνολόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς στιγμῆς!...

— Μὲ τί ἀσχολεῖται;

— Μὲ ἐξωτερικὸ ἐμπόριο χωρὶς ἄλλο...

— Μὲ πιά ἐντολὴ σὰς ἐφωδίασε;

— Μὲ καμμιὰ! Μόνο μοῦ εἶπε νὰ ἔρθω νὰ σὰς βρῶ νὰ σὰς συμβουλευθῶ γιὰ τὴ μεταφορὰ στὴ Παλαιστίνη ὠρισμένων πολυτίμων πραγμάτων, ποὺ ἀσφαλῶς ἡ μεταφορὰ τοὺς δὲν εἶ ἀφῆνε ἱκανοποιημένη τὴν τελωνειακὴ ὑπηρεσία τῆς Ἀγγλίας.

— Παράξενο, πολὺ παράξενο, ψιθύρισε ὁ Ράις. Ξέρετε, κ. Σμιθ, δὲν ἀνοικτεῖμαι μετὰ τέτοια ἐμπορεύματα κι' ἀσφα-

λώς θα έχετε αντιληφθῇ ὅτι κόνιατε λάθος ζητώντας ἐμένα, ὥπως θα ἀντιληφθήκατε καὶ ὅτι δὲν ἔχουμε νὰ ποῦμε τίποτα ἄλλο!...

Μιά ἀπειλὴ ἀρκετὰ καθαρή συνώδεψε τὰ λόγια του αὐτά, πού ἐλέγχθησαν ὅμως μὲ ἀρκετὴ εὐγένεια.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς σηκώθηκε, βιάζοντας ἕναν ἀναστενουργμὸ ἀπογοητεύσεως.

—Κρίμα!, εἶπε θὰ κερδίζετε μιὰ ἀρκετὰ σημερινὴ προμήθεια.

Καὶ ἔμεινε ἐκκίνητος, μὴ δείχνοντας καμμιάν προθυμίαν νὰ φύγῃ.

—Μήπως θὰ πρέπει νὰ σὰς πετάξω ἔξω, γρύλλισε ὁ ἄλλος μὲ φανερό ἐκνευρισμό...

Συγχρόνως ἔσπριξε ἕνα βλέμμα σύντομο πρὸς κάποιον πίνακα κρεμοισμένο στὸν τοίχο. Ὁ ἐπιθεωρητὴς, πού ἀκολούθησε τὸ βλέμμα του, θὰ ὠρμιζόταν ὅτι ὁ μουσικὸς τοῦ πίνακος εἶχε ἀδιόροτα κινηθῇ κι' ὅτι ἕνας θόρυβος ἐλοφρός, ἀπροσδιόριστος εἶχε ἀκουστῇ!

—Δὲν θὰ σὰς δάλω σ' αὐτὸν τὸν κόπο, εἶπε. Ἀλλὰ, πρὶν φύγω, θὰ ἤθελα νὰ ἱκανοποιήσω τὰ φιλότεχνα γούστα σου βλέποντας αὐτὸν τὸν πίνακα ἀπὸ κοντά.

Μὲ δυὸ πεδημάτα, βρέθηκε ἐκεῖ. Μὲ μιὰ ματιὰ κατὰ-λαβέ...

Ὁ ἄλλος, μὲ μιὰ ἐπικίνδυνη ἀστραπὴ μίσους στὸ βλέμμα του, ἔκανε νὰ ὀρμήσῃ πρὸς τὸ μέρος του. Τὸ περιστροφὸ ὅμως τοῦ Μόρτιν τὸν στοίματτει.

—Συγκροτηθῆτε, Ράιτς, καὶ ἐσεῖς καὶ αὐτὸς ἢ αὐτὴ πού μὰς ἀκούει μὲ τὴ δοῦναι τοῦ μικροφώνου πού κρύβεται τόσο καλλιτεχνικὰ στοὺς μαύρους ἴσκιους τοῦ πορτραίτου. Μεταξὺ ἀνθρώπων τοῦ ἴδιου συναφίου προτιμώτερον εἶναι ἡ συνεννόησις, ἀπὸ τίς ἐπειλές. Ξέρω πολλὰ γιὰ λογοκρισμοὺς σας! Ξέρω πού περὸσπετε τὴ νύχτα σας! Δὲν φροντίζετε νὰ διαλύετε τίς λάσπες ἀπὸ τὰ ποντελιόνια σας πού ἔχει ξεραθῇ! Ξέρω ἐπίσης πολὺ καλὰ τί συνέβη σὲ κάποιον ἐπιθεωρητὴ πού σὰς ἐνοχλεῖτε! Εἶστε στὴν διάθεσί μου, Ράιτς! Μιὰ λέξι: στὴν ἀστυνομία, πού ἀσφαλῶς μὲ ἀνυπομονησία θὰ περιμένει νὰ σὰς γνωρίσῃ, καὶ τακτοποιηθήκατε...

—Μίλησε πολὺ, σάρκασε ὁ ἄλλος χρησιμοποιώντας τὸ λεξιλόγιό του πού ταίριαζε στὴν τροπὴ πού εἶχε πάρει ἡ «ἐμπροκή» συνομιλία τους. Δὲν θὰ βγῆς ζωντανὸς ἀπὸ ἐδῶ μέσα...

—Οἱ σύντροφοί σας θὰ μὲ περιμένουν στὸ διόδρομο γιὰ νὰ μὲ τακτοποιήσουν, εἶπε ὁ Μόρτιν, χρησιμοποιώντας ἀκόμα πληθυντικό. Ἀλλὰ ξέρετε δὲν θὰ τοὺς δώσω αὐτὴ τὴν εὐκαιρία γι' αὐτὸ καὶ θὰ φύγω ἀπὸ ἐδῶ, πρόσθεσε.

Ωρμησε προς τὸ πλατὺ παράθυρο καὶ πήδησε μέσα ἀπ' αὐτὸ στὴν αὐλὴ βάζοντας, γιὰ νὰ προφυλαχτῇ ἀπὸ τὰ τζάμια, τὰ δυὸ τοῦ χέρια στὸ πρόσωπο.

Τρέχοντας, πήδησε καὶ τὸ κιγκλίδωμα καὶ σ' ἓνα λεπτὸ εἶχε ἀνομιχθῇ μὲ τοὺς διαβάτες τοῦ δρόμου! Τὸ σχέδιό του εἶχε μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ. Ἐγνώριζε τώρα τοὺς δολοφόνους τοῦ Μπόουλς. Τοὺς πανικόβουλε καὶ ἀσφοδῶς, μὲ τὴν ἐνέργειά του αὐτή, θὰ τοὺς ἀνάγκαζε νὰ κάνουν τὰ μοιραῖα ἐκεῖνα λάθη, ποὺ θὰ τὸν ὡδηγοῦσαν νὰ τοὺς συλλάβῃ ὅλους καὶ πρὸ πάντων νὰ ἐκδικηθῇ γιὰ τὸν ἄδικο χαμὸ τοῦ συντρόφου του.

Στὸ πρῶτο τηλεφωνικὸ θάλαμο, μπήκε μέσα καὶ πήρε τὴν Σκότλαντ Γουάιτ.

— Σέρ Ζάσπερ! Ὅλα πᾶνε καλά. Ἀνοικάλυψα τοὺς κλέφτες τῶν ἐγγράφων καὶ τοὺς δολοφόνους τοῦ Μπόουλς. Ἡ φανερὴ ἐρευνᾶ δὲν θὰ ἐξυπηρετοῦσε τὸ σκοπὸ μας καὶ θὰ κατέστρεφε τὰ σχέδιά μου! Νὰ μὴν ἀνακοινωθῇ τίποτα, καὶ πρὸ πάντων στίς ἐφημερίδες. Νὰ τεθῇ ὑπὸ παρακολούθησι, μὲ τὰ ἐπιστάλεις τῆς ὁδοῦ "Οουκλαντ καὶ φροντίστε νὰ μὴν ἐξοφωσιτῇ κάποιος Γκόρντον Ράις, ποὺ μένει σ' αὐτή. Ὅλα νὰ γίνουν με προσοχή. Καμμιά ὑπόνοια δὲν πρέπει νὰ δημοσιευθῇ!

Ο Μόρτον νόμιζε πῶς ὠνειρουόταν ὅταν ἓνας προσωπικὸς ἀπεστολισμένος τοῦ Σέρ Ζάσπερ ἦρθε τὴν ἴδια νύχτα στὸ διαμέρισμά του γιὰ νὰ τοῦ φέρῃ τὸ μῆνυμά του. Ὁ ἐπιθεωρητὴς Μπλόικ, ποὺ τοῦ εἶχε ἀνατεθῇ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐπαύλεως, ἀνέφερε ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ βρῆκαν τὸν Ράις ἐτοιμοθάνατο. Τοῦ εἶχαν ρίξει μὲ μυδράλιο καὶ τέσσερις σφαῖρες τὸν εἶχον βρῆ στὸ στήθος. Ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου τὸν βρῆκαν, κοντὰ στὸ Γουάιτ Τσάπελ, τὸν μετέφεραν ὁμιέσως στὴν κλινικὴ τοῦ γιαιτροῦ Σάντ, ἐκεῖ γύρω.

Ὁ Μόρτον ἔσκισε κυριολεκτικὰ τὴν πιτζάμα του ἀπὸ τὴ βία του νὰ γυθῇ καὶ νὰ τρέξῃ στὸν ἐτοιμοθάνατο!

Μὲ τὸ πρῶτο βλέμμα ποὺ τοῦ ἔρριξε κοπάλαιβε ὅτι δὲν τοῦ ἔμεναν μεγάλα περιθώρια. Μιὰ ὥρα τώρα, ὅπως τοῦ εἶπαν, δὲν εἶχε ξαναβρῇ τίς αἰσθήσεις του. Ὁ γιαιτρός τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβεβαίωσε τίς σκέψεις του.

Μίλησε; ρώτησε ὁ Μόρτον ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν γιαιτρό.

—“Οχι, αλλά θα τοῦ κάνω μιὰ ἔνεσι. Ἴσως ἀνακτήσῃ τις αἰσθήσεις του. Ἀμφιβάλλω ὅμως ἂν θὰ κροστήσῃ πολύ. Ὁ Μόρτον τρώθῃξ ἔνα κόθισμα καὶ κάθησε παλάι στὸ κρεβάτι, περιμένοντας μὲ ἀγωνία!

Εἶχε περῶσει ἕνα τέταρτο, ὅταν ὁ ρόγχος τοῦ στομά-
της κι’ ὁ ἄρρωστος κινήθηκε ἑλαφρά!

—Ράις! Γκόρντον Ράις!, εἶπε ἀπαλὰ ὁ ἐπιθεωρητής.
Ὁ ἐτοιμοθάνατος ἀνοίξε τὰ μάτια του. Ἐνα χαμόγελο εἰρωνικὸ στὴν ἀρχή, ἀπογοητευμένο ἔπειτα, ἀπλώθηκε στὴν ὠρὴ φυσιογνωμία του, ὅταν ὁ Ράις ἀνοιγνώρισε αὐτὸν ποῦ ἦταν σκυμμένος ἐπάνω του.

—Καταλαβαίνω!, ψιθύρισε. Εἴστε ἀστυνομικός!

—Ποιὸς σὲ κτύπησε, Ράις;

—Ὁ Ἑστένκο, τὸ ψευτοπτῶμα!... ἡ κόρη του... ὄχι κόρη του... Εἶναι ἡ Γκρούκκα... Ἐμένα μὲ σκότωσαν... Μετὰ τὴν ἐπίσκεψί σας, φοβήθηκαν πὼς θὰ μὲ συλλάβουν καὶ θὰ μαρτυρῶ... Ἐχω τὸ λογαριασμό μου... κι’ ἂν ἀκόμα φύ-
γουν τὰ ἐγγράφια...

—Μὲ ποῖό τρόπο;

Μιὰ ἐκφρασις αἰφνίδιου φόβου παραμόρφωσε τὸ πρόσωπο τοῦ ἐτοιμοθάνατου!

—Ράις! μιὰ τελευταία προσπάθεια! Μιλήστε!...

Ὁ Γκόρντον Ράις δὲν εἶπε τίποτ’ ἄλλο καὶ δὲν μπόρεῖ-
σε νὰ πῇ, γιατί εἶχε πεθάνει!...

Τρέχοντας πρὸς τὴ Σκότλαντ Γυάρντ ὁ Μόρτον σκιαφό-
ταν ὅτι τὸ τέρας πλησίαζε καὶ ὅτι δὲν εἶχε καιρὸ γιὰ χά-
σιμο! Ἀπ’ τὸ ἄλλο μέρος ἦταν γνωστὸς στοὺς ἐνοίκους τῆς ἐπαύλειος. Δὲν μπόρεῖσε νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του.

Ἡ ἐκλογὴ του ἔπεσε πάνω σ’ ἕναν νέο ὑπαστυνόμο τῆς καταδιωκτικῆς υπηρεσίας, προικισμένο μὲ τις πιὸ πλούσιες ἰκανότητες.

—Σὰς ἀναθέτω, τοῦ εἶπε, νὰ πᾶτε στὸ σπίτι τοῦ Γκόρ-
ντον Ράις καὶ νὰ μὴν ἐγκαταλείψετε τὸ πτώμα του, ποῦ θὰ μεταφερθῇ ἐκεῖ, μὲ κοινὸν τρόπο. Νὰ ἔχετε τὸ νοῦ σας στὸ φέρετρο. Θὰ παρακολουθεῖτε τις κινήσεις ὄλων ποὺ μένουν ἐκεῖ καὶ θὰ μοῦ δίνετε ἀναφορά. Θὰ δικαιολογήσετε τὴν πα-
ρουσία σας μὲ τὸ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τις ἀνακρίσεις σχετικὰ μὲ τὴν δολοφονία του.

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, ὁ ὑπαστυνόμος παρουσιάσθηκε στὴν ἑπαυλὶ ὅπου τὸν δέχτηκε ἡ γοητευτικὴ γέα ποὺ εἶχε ὑποδε-
χθῇ καὶ τὸν Μόρτον.

—Δεσποινίς, ἡ Σκότλαντ Γυάρντ μοῦ ἀνέθεσε θλιθερὰ καθήκοντα. Τί σὰς ἦταν ὁ Γκόρντον Ράις;

—Θεὸς μου καὶ κηδεμῶν μου, ἐπώνησε αὐτὴ μὲ φωνὴ γεμάτη ἀγωνία... Τί τοῦ συνέβη;

—“Ένα πολύ λυπηρό γεγονός!”

—Πέθανε!, πέθανε!, κραύγασε αυτή πέφτοντας σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ κρύβοντας τὸ πρόσωπό της μὲ τὰ δύο της χέρια.

Ὁ ἀστυνομικὸς περιέμενε ὑπομονητικὰ νὰ τελειώσῃ ἡ κρίσι ἀυτή.

—Ποῦ εἶναι;, μουρμούρισε ἐκείνη ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, σηκώνοντας τὸ ὥραϊό της πρόσωπο πλημμυρισμένο στὰ δάκρυα.

—Στὴν κλινικὴ τοῦ δόκτορος Σάντ. Θέλετε νὰ δώσω διαταγὴ νὰ τὸν μεταφέρουν ἐδῶ;

—Σὰς παρακαλῶ καὶ σὰς εὐχαριστῶ! Εἴμαι τόσο τσακισμένη ἀπ’ τὴ συγκίνησι πού μου εἶναι ἀδύνατο νὰ κάνω τέτοια θλιβερά διαδήματα...

Δυὸ ὥρες ἀργότερα, ὁ νεκρὸς τοποθετήθηκε σ’ ἕνα δωμάτιο τῆς ἐπαύλεως, πού εἶχε στολιστῇ νεκρική. Ὁ ὑπάστυνος Χάρντεν πῆρε θέσι πλάϊ του, σὲ μιὰ πολυθρόνα.

Τὸ βράδυ, ἡ νέα παρουσιάστηκε ντυμένη στὰ κατάμουρα.

— Κύριε ὑπάστυνε, εἰδοποίησα τὶς ἀρμόδιες ἀρχές γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ θεῖου μου, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὴν Παλαιστίνη ὅπως κι’ ἐγώ. Ὁλη μας ἡ οἰκογένεια μένει ἐκεῖ καὶ ἐπιθυμοῦμε κι’ ὁ μακροτίης ὁ θεῖος μου νὰ ἐνταφιασθῇ στὴ πατρικὴ μας γῆ. Θὰ εἴχατε, λοιπὸν τὴν κολλωσύνη νὰ μὲ διευκολύνετε στὶς διατυπώσεις πού εἶναι ἀπαραίτητες γι’ αὐτὸ τὸ σκοπὸ;

Ὁ Χάρντεν, δίστηκε νὰ τηλεφωνήσῃ στὴ Σκότλαντ Γουάριτ νὰ κάνῃ γνωστὴ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς νέας... Ὁ ἐπιθεωρητὴς Μόρτον φάνηκε πολὺ ἱκανοποιημένος.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ στὶς ἑννέα, ὁ Χάρντεν δέχτηκε τὴν ἐπίσκεψιν κάποιου Πόν, πού, ὅπως εἶπε, ἦταν ἀπὸ τὸ γράφειο κηδεῶν.

Ὁ Χάρντεν δὲν τὸν ἄφησε ἀπὸ τὰ μάτια του σ’ ὅλη τὴν διάρκεια πού ἔμεινε ἐκεῖ. Αὐτός, χωρὶς νὰ δείχνῃ πὼς τὸν ἐνοχλεῖ ἡ παρουσία τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἔκανε τὴ δουλειά του. Τὸ λείψονο τοῦ Ράις μετρήθηκε σ’ ὅλες τὶς διαστάσεις του.

—Εἶναι γιὰ τὸ φέρετρό, ἐξήγησε. Ἡ μεταφορὰ διὰ θαλάσσης θέλει εἰδικὲς φροντίδες, μετάλλινον φέρετρό, διπλὸ διάφρογμα καὶ ἄλλα τέτοια.

Ξαναῆρθε μιὰ ὥρα ἀργότερα. Ὁ Χάρντεν δὲν παρατήρησε τίποτα τὸ ἀνώμαλο.

Οἱ κόσες καὶ τὰ ἄλλα ἀπαραίτητα, ἔφτασαν τὸ ἀπόγευμα κατὰ τὶς πέντε. Συγχρόνως, ἦρθε κι’ ἕνας ἄλλος ἀστυνομικὸς γιὰ νὰ ἐπιβλέψῃ μαζί μὲ τὸν Χάρντεν τὴν το-

ποθέτησι τοῦ νεκροῦ, τὸ σφράγισμα τοῦ φερέτρου καὶ τὰ λοιπά.

Σὲ λίγο, ἦρθε κι' ἡ ἄδεια τῆς μεταφορᾶς.

Ἡ Γκρούχκα Ράις ἀρχισε τὶς προετοιμασίες της. Τὸ λείψανο κι' αὐτὴ θὰ ἀναχωροῦσαν τὸ βράδυ τῆς ἐπεμμένης μετ' τὸ «Αὐτοκράτειρα τοῦ Νότου», ποὺ ἐφευγε ἀπὸ τὸ Πλύμουθ.

Ὁ Χάρντεν σκεφτόταν μὲ ἱκανοποίησι ὅτι ἦταν ἡ τελευταία βραδυὰ ποὺ θὰ περνᾷσιν ἐντὶν νεκρικῇ κόμαρα. Στὶς ἑντεκα τηλεφώνησε στὸν Μόρτον τὴν ἀναφορά του. Τὸ ὄνομα τοῦ Μόρτον ἀπέφευγε νὰ τὸ χρησιμοποιοῖ μήπως εἶχαν τοποθετήσῃ κανένα μικρόφωνο.

— Ἐμπρός, κύριε ἐπιθεωρητᾶ! "Ὅλα εἶναι ὁμαλά. Τὸ φέρετρο φεύγει αὐριο γιὰ τὸν προορισμό του. Τί πρέπει νὰ κάνω;

— Ὅα τὸ συνοδεύσετε ὡς τὸ λιμάνι. Ἐπειτα θὰ γυρίσετε στὸ Λονδίνο, ἂν δὲν λάβετε ἄλλες ὁδηγίες μου.

— Μάλιστα! "Ὅπως διατάξετε...

Οἱ δώδεκα χτύποι τοῦ μεγάλου ρολοιοῦ ἔπαψαν. Ὁ Ζάκ Χάρντεν μισοκοιμόταν στὸ δάθος τῆς ἀναπαυτικῆς πολυθρόνας. Ἐνός πολυέλαιος στολισμένος μετ' μαύρα κρέπια ἔχυνε ἓνα ἐκτυφλωτικὸ φῶς στὸ κέντρο τοῦ δωματίου.

Ξαφνικά, ὁ ὑπαστυνόμος ἀνατρίχιασε. Τοῦ φάνηκε πὺς κόπι σὰν ἐλαφρὸς θόρυβος ἀκούστηκε. Ἀνοίγοντας τελείως τὰ μάτια του ἄφησε νὰ τοῦ ξεφύγῃ μιὰ θλαστήμια! Τὸ δωματίο ἦταν ἄδειο! Τὸ φέρετρο εἶχε ἐξαφανιστῇ! Ἐνας θόρυβος στὸ διάδρομο τοῦ ἔδειχνε καθιστὰ τὸ δρόμο ποὺ εἶχαν πάρει αὐτοὶ ποὺ τὸ πῆρουν.

Ὁ Χάρντεν ἔτρεξε βιαστικὰ πρὸς τὴν πόρτα ὅταν μιὰ σκιὰ ξεπήδησε πίσω ἀπὸ τὴν πολυθρόνα. Γύρισε ἀμέσως νὰ δῇ ἄλλὰ, πρὶν προλάβῃ νὰ κάμῃ τὴν παρορμητικὴ κίνησι. Κυλίστηκε στὸ πάτωμα, χτυπημένος θοανάσιμα ἀπὸ δυὸ σφαίρες....

Ο δεύτερος πλοίαρχος τοῦ «Αὐτοκράτειρα τοῦ Νότου» ἔδωκε ὁδηγίες στοὺς ναύτες. Ἡ νεκροφόρος ποὺ μετέφερε τὸν νεκρὸ τοῦ Ράις, ἔφτανε καθυστερημένα. Σ' ἓνα τέταρτο τὸ πλοῖο σήκωνε ἄγκυρά.

Με τούς άγκώνες άκουμπισμένους στην κουπαστή του πλοίου, ανόμιεσα στους άλλους επιβάτες, ο επιθεωρητής Μόρτον, παρακολουθούσε τη σκηνή που παιζόταν στην άπεδάρα.

Η Γκρούγκα Ράις, μέσα στα μαύρα κρέπια της, στεκόταν ακίνητη. Ο άξιωματικός του λιμένος προχώρησε προς την κόψα, που την είχαν κατεβάσει από την νεκροφόρα, οί άχθεφόροι, και διευθύνθηκε προς έναν άνδρα με αδιόδροχο και μαλοκό καφέ καπέλλο στον οποίο άνεγνώριζε—όπως του την είχαν περιγράψει—τόν ύπαστυνόμο Χάρντεν. Αύτος του έδειξε μιá κάρτα κι' οί δυο άνδρες έσφισαν τώρα τá χέρια.

—Σας παροδίδω τó φέρετρο σφραγισμένο, είπε ó ύποτιθέμενος Χάρντεν.

Ο λιμενικός τó εξήτασε όχι και πολύ σχολαστικά, μιá που ó συνάδελφός του της άστυνομίας τó συνώδευε. Σκοινιά τυλίχθηκαν γύρω άπ' αυτό κι' ó γερανός τó άνύψωσε για νά τó άκουμπήση στο κοιτάστρωμα του πλοίου. Η σειρήνα σφύριξε, ó ρυθμός των μηχανών έγινε πιό γρήγορος, ή άγκυρα σπκώθηκε και τó «Αύτεκράτειρα του Νότου» έγκάτελειψε σιγά - σιγά τó λιμάνι του Πλύμουθ.

Ο επιθεωρητής Μόρτον άπό τη γέφυρα παρακολουθούσε τη σιλεσιέτα του ύφισταμένου του Χάρντεν που άπεμοκρυνόταν άπό την προκυμαία.

—Τί συνέβη στον Χάρντεν; μουρμούρισε. Μοιάζει άλλος άνθρωπος. Τó δήμα του δέν είναι τó ίδιο. Τó άνάστημά του πιό χαμηλό!

Τó πλοίο ξεμάκραινε άπό τó λιμάνι. Μιá άμφιβολία κατείχε τόν Μόρτον που σιγά, σιγά γινόταν βεβαιότης. Δέν ήταν ó Χάρντεν αύτος που είχε συνοδεύσει τó φέρετρο!

Προχώρησε προς τó μέρος όπου είχαν τοποθετήσει την κόψα, αλλά δέν την βρήκε εκεί! Την είχαν μεταφέρει σέ μιá καμπίνα που ήταν κλειδωμένη...

...Τó «Αύτεκράτειρα του Νότου», έπλεε άπό δυό μέρες. Έχοντας διαβή τó Γιβραλτάρ, έσκιζε τώρα τά καταγάλανα νερά της Μεσογείου.

Έκείνη την ήμέρα, ó Μόρτον βγήκε άπό την καμπίνα του άστυματιστή, μέ πρόσωπο σκληρό και έποφασιστικό. Η Σκότλαντ Γουάριτ είχε άπαντήσει στην πρωινή κλήσι του. Ο ύποστυνάμος Τζάκ Χάρντεν είχε νά δώση σημεία ζωής εδώ και σαράντα όκτώ ώρες!

Τó κορδούνι του δείπνου άντήχησε κι' ó Μόρτον κατευθύνθηκε προς την τραπεζαρία, αλλά όλα τά τροπέζια ήταν γεμάτα. Προχώρησε σ' ένα, όπου ή Γκρούγκα Ράις, καθόταν

μάνη της, σοβαρή κι' άξιοπρεπής μέσα στη μαύρη της τουαλέττα!

—Μου έπιτρέπετε νά καθήσω; ρώτησε υποκλινόμενος όπως ταίριαζε στην περίστασι. 'Αλλά άν δέν άποιστώμαι, έχουμε γνωριστή.

—'Η νέα δέν είπε τίποτε κι' αυτός κάθησε άπέναντί της.

—Ναί, συνέχισε, σάς έχω συνοικήσει στο σπίτι του μοικαρίτη Ράις, πού του συνέβη ένα θλιβερό δυστύχημα!... Πιστεύω όμως νά τοξιδεύη μαζί σας! Φτωχός άνθρωπος! Ήταν ένας έξαιρέτος νέος, λιγάκι ζωηρός, αλλά προικισμένος μ' έξαιρετικές ικανότητες!

—Θά σάς χρεωστούσα εύγνωμοσύνη άν με απολλάσσετε τών σαρκασμών σας, κ. Σμιθ. Δέν διαλέξατε την κατάλληλη στιγμή γι' αυτούς. Είμαι πολύ αναστατωμένη εικόμια από τò τραγικό συμβάν του θείου μου και μου προξενεί απέχθεια τò γεγονός ότι είμαι υποχρεωμένη νά άνέχωμαι τούς χλευασμούς ενός τυχοδιώκτη του είδους σας!

—Σάς ζητώ χίλιες φορές συγγνώμη πού φάνηκα τόσο άγενής και δέν συμμερίστηκα τή θλίψη σας, αλλά είχα ξεχάσει τò στενό σύνδεσμο συγγενείας πού είχατε μέ τόν μοικαρίτη. 'Η δυστυχία, φαίνεται, έχει πέσει επάνω σας. Πάει ένας μήνας, άν δέν άπατώμαι, πού ό πραγματικός σας πατέρας, Μπόρις 'Εστένκο, είχε ένα τραγικό τέλος. Σήμερα είναι ή σειρά του θείου σας. Σκληρή μοίρα!!! 'Αλλά μπορείτε νά έλπίζετε στα θαύματα. Γνωρίζω πεσμένους πού έχουν άναστηθή και διατηρούνται θαυμάσια, άπολαμβάνοντας τή ματαιότητα της πρόσκαιρης αυτής ζωής!!!

—Τί θέλετε νά πείτε;

—'Η φωνή της ήταν ξερή και μεταλλική. Τò κεφάλι της είχε σηκωθεί ζωηρά. Τά μάτια της έλομπαν από μανία και μίσος. 'Η Γκρούγκα άντικετώπιζε άπτότητα τήν επίθεσι.

—'Ο έπιθεωρητής έξεπλόγη από τò θρόσος της.

—'Αν δέν ήμιατε περιτριγυρισμένοι από συμπαθητικά πρόσωπα και είχατε ένα όπλο, άσφαλώς θά πλήρωνα άκριβά τò τοιμάρι μου!, είπε.

Με μία καταπληκτική εύκολία ή νέα κυριάρχησε στον έαυτό της.

—Δέν νομίζετε, Σμιθ, πώς θά είχαμε νά ώφεληθούμε περισσότερο άν παίζουμε μ' άνοιχτά χαρτιά;

—'Επί τέλους! 'Αρχίζετε νά γίνεστε λογική. Τί θά διαβάσω λοιπόν στ' άνοιχτά χαρτιά πού θά μου δείξετε;

—Ποιός είστε και τί θέλετε άκριβώς;

—Ποιός είμαι; κι' έγώ δέν ξέρω. 'Ας πούμε ένα πρόσωπο χωρίς πατρίδα, χωρίς όνομα, ένας τύπος του δικού σας φυράματος, αλλά λιγάκι πιο έξυπνος από σάς, γιατί

ἐργάζομαι μόνος μου καὶ κρατῶ ὅλα τὰ κέρδη ἀπὸ τοὺς κόπους μου...

— Αὐτὸ δὲν μ' ἐνδιαφέρει. Ἀπαντήστε μου καλύτερα στὴν ἐρώτησί μου.

— Τί θέλω ἀκριβῶς; "Εἶνα μέρος ἀπὸ τὰ πολύτιμα ἔγγραφα ποὺ ὁ δυστυχὴς Γκόρντον Ράις σὰς βρῆθεϊ νὰ μεταφέρετε στὴν Παλαιστίνη!

— Εἴσθε κοῦλὰ πληροφορημένος, βλέπω!

— Ἐπογυαλισματικὴ ἀνάγκη!, ἀπάντησε μετριόφρονα, ὁ Μόρτον.

— Πέστε μου τὴν τιμὴ.

— Ἀπὸ σὰς δὲν ζητῶ τίποτα, θὰ προτιμοῦσα νὰ μὲ φέρετε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀρχηγό σας. Μόνον σ' αὐτὸν θὰ ὑπαγορεύσω τοὺς ὅρους μου!

"Εἶνα εἰρωνικὸ χαμόγελο διαγράφηκε στὰ χεῖλη τῆς Γκρούκκα. Τὸν κύταξε περιφρονητικὰ καὶ τοῦ εἶπε:

— Σὰς μένουν πολλὰ νὰ μάθετε, κ. Σμιθ. Βλέπω ὅτι δὲν εἴστε ἱκανὸς γιὰ μεγάλες δουλειές! Καὶ φιλικὰ σὰς δίνω τὴν συμβουλὴ νὰ παραιτηθῆτε ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ἴσως νὰ παρατείνετε τὴ ζωὴ σας, χωρὶς νὰ ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ὁρὸς Μπογκομόλετ! Καλὴ σας νύχτα!

Σηκώθηκε σεβαστὴ ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ βγῆκε.

Ὁ Μόρτον δάγκωσε τὰ χεῖλιά του, καταλαιβαίνοντας πὼς εἶχε διαπράξει ἕνα μεγάλο σφάλμα, χωρὶς νὰ μπερῇ νὰ τὸ προσδιορίσῃ ἀκριβῶς. Σκέφτηκε ὅμως ὅτι τὰ λόγια του ἀσφαλῶς θὰ εἶχαν ἐπηρεάσῃ τὴ νέα κι' ὅτι, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι αὐτή, θὰ ἔκανε κανένα σφάλμα ποὺ θὰ μπορούσε νὰ τὸ ἐκμετολλευθῇ. Ἦταν τὸ μόνο πλεονέκτημα ποὺ θὰ ἔβγαζε ἀπὸ τὴν πρώτη του ἀψιμαχία.

Χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε στιγμή βγῆκε κι' αὐτὸς ἐπ' τὴν προπεζαρία γιὰ ν' ἀνεβῇ στὴ γέφυρα. Στὸ λιγιστὸ φῶς τοῦ ἑναστρου οὐρανοῦ διέκρινε τὴν Γκρούκκα, ποὺ βάδιζε μὲ προσφυλάξεις κατὰ μῆκος τῆς κουραστικῆς. Κρύφθηκε πίσω ἀπὸ ἕνα σωρὸ σχοινίων καὶ δάσθηκε νὰ τὴν παρακολουθῇ.

Αὐτὴ σὲ μιὰ στιγμή στόθηκε ἀκίνητη κι' ἔοριξε γύρω της μιὰ προσεχτικὴ ματιά. "Ὅλα ἦσαν ἔρημα καὶ σιωπηλά. Μόνον ἀπὸ τὴν καμπίνα τοῦ ραδιοτηλεγραφή-

του άκουγόταν ό διακεκοιμμένος ήχος τών σημάτων Μόρς. Ή Γκρούχκα προχώρησε προς τά εκεί, θγάζοντας από τήν τσάντα της ένα τσιγάρο καί, σκαρφάζοντάς στή μικρή σκάλα πού ώδηγούσε στήν καμπίνα αυτή, χτύπησε στή μικρή της πόρτα. Ό άσυρματιστής έβγαλε από τό κεφάλι του τ' άκουστικά, καί σηκώθηκε ν' άνοιξη στήν γοητευτική του έπισκέπτρια.

—Λυπούμαι πού σάς ένοχλώ, είπε αυτή μέ τό πιό γλυκό της χαμόγελο, αλλά ή γέφυρα είναι τελείως έρημη κι' έχω άφήσει τόν όναπτήρα μου στήν καμπίνα μου. Σκέφτηκα μήπως έσείς...

—Μά βεβαίως, βίόστηκε νά πη εκείνος καί γύρισε νά πάρη άπ' τό τραπέζι του τά σπύρτα.

Τό δεξιό χέρι της Γκρούχκα τεντώθηκε κι' ή άνοιχτή κόψη της παλάμης της κτύπησε μέ δύναμη τόν άσυρματιστή, πού έκείνη τή στιγμή γύριζε νά της ανάψη τό τσιγάρο. Χτυπημένος στή μέση του μισώπου αυτός σωριάστηκε στο πάτωμα. Μέ μιá καταπληκτική ψυχραιμία αυτή τού κατάφερε κι' ένα άλλο κτύπημα μ' ένα σιδερένιο εργαλείο πού ήταν στο τραπέζι του, πίσω στον αύχένα, καί έπειτα μ' όλη της τήν ήσυχία, κάθισε στή θέσι του μπροστά στήν συσκευή.

Σέ λίγο, ένα μυστηριώδες μήνυμα πετούσε στους αϊθέρες.

Έξω, τρυπωμένος κάτω από τή σκαλίτσα, ό Μόρτον σημείωνε σ' έναν φάκελλο, βιαστικά τραβηγμένο άπ' τήν τσέπη του, όλους τούς ήχους τού άλφαβήτου Μόρς, πού άντηχούσαν κάτω άπ' τά δάχτυλα της νέας, καί βιάστηκε νά ξανακρυφτεί, όταν ή Γκρούχκα βγήκε κλείνοντας προσεχτικά τήν πόρτα της καμπίνας πίσω της.

Χωρίς νά έκδηλώση τήν παραμικρή συγκίνηση, κατέβηκε τή σκαλίτσα, άκούμπησε γιά λίγο στήν κουπαστή τελειώνοντας τό τσιγάρο της καί ρευιάζοντας μπροστά στήν άπεραντοσύνη τών κυμάτων... Σέ λίγο χάθηκε προς τό μέρος της τραπεζαρίας.

Μόλις έφυγε, ό Μόρτον άναψε ένα σπύρτο καί διάβασε τό μήνυμα:

Στήν θαλαμηγό «Έσπεράντζα». Άκολουθήστε από κοντά «Αυτόκράτειρα τού Νότου». Συλλέξατε φέρετρον έπιπλέων, τήν αύγή. Μεταδίδω οδηγία άσγότερον. Γκρούχκα».

Ό Μόρτον σφύριξε μέ θαυμασμό.

—Τί όργάνωσις! μουρμούρισε. Κι' εγώ πού τήν ύπολόγισα σαν ένα άπλό μέλος της συμμορίας! Αυτή λοιπόν είναι ή άρχηγός της συμμορίας. Τώρα έξηγείται γιατί δέν ίδρωσε τ' αυτή της άπ' τίς άπειλές μου. Σίγουρα θά μέ πήρε γιά κοντό...

Στάθηκε για λίγο, μη ξέροντας τί να κάνει.

Ξαφνικά μια ιδέα του ήρθε. Σίγουρος ότι δεν τον έβλεπε κανείς, ανέβηκε στην καμπίνα του ασυρματιστή. Ο φουκαράς αυτός ήταν ξαπλωμένος στο πάτωμα, ανίσθητος.

—Καλό ντύπημα! ψύχισε. Τουλάχιστον ως αϊτίο θα ταξιδεύει στη χώρα των ονείρων του...

Χωρίς να χάσει ούτε στιγμή κάθησε στη θέση του χειριστού. Η συσκευή ήταν ακόμα στο μήκος κύματος που χρησιμοποιούσε η επικίνδυνη επισκέπτριά. Αμέσως μετέδωσε:

«Θαλαμηγόν «Εσπεράντζα». Συλλέξτε μαζί με φέρετρον και άνδρα ακούοντα στο όνομα Σμίθ. Ανόγκη απόλυτος. Υποκούστε οδηγίαις του. Γκρούχκα».

Ο Μόρτον εν συνεχεία πήγε στην καμπίνα του πλοιάρχου που τον δέχτηκε αμέσως.

«Εμείς κλεισμένοι μαζί του μια ώρα ολόκληρη.

Όταν βγήκε, φαινόταν πολύ ευχαριστημένος, αλλά ένοιαζε κουρασμένος. Τράβηξε λοιπόν στην καμπίνα του για να αναπαυθῇ λίγο...

Θα ήταν πέντε ή ώρα το πρωί. Το πλοίο φαινόταν έρημο. Ψηλά στη δεύτερη γέφυρα ένας νυσταγμένος τιμονιέρης αγωνιζόταν να κρατήσει τα μάτια του ανοιχτά. Ενώ τα χέρια του κρατούσαν σταθερά το τιμόνι στην πορεία που του είχαν δώσει. Στο βόθος της καμπίνας, ο υπάρχος, ξαπλωμένος σε μια πολυθρόνα τον είχε πόρει για καλά.

Ξαφνικά, μια σκιά, που σάλαινε αθόρυβα και προσεχτικά, φάνηκε κατά μήκος της κουπαστής του καταστρώματος.

Ήταν η Γκρούχκα, ντυμένη μ' ένα κουστούμι σπόρ και με παπούτσια από κρέπ.

Με προφυλάξεις έφτασε στην τελευταία καμπίνα, όπου είχε τοποθετηθῇ το φέρετρο του Ράις. Άνοιξε χωρίς κόπο και μπήκε στο μακάβριο μέρος.

Στο φως ενός φαναριού, που κρέμασε στον τοίχο της καμπίνας, ανέλαβε μια παράξενη δουλειά.

Χρησιμοποιώντας μ' επιδεξιότητα ἔμπειρου τεχνίτη κάποιο εργαλείο, κατόφρε να σηκώσει το σκέπασμα του φερέτρου. Ένα άλλο μεταλλικό φέρετρο φάνηκε μέσα στο πρώτο και το σήκωσε χωρίς καμμία δυσκολία. Η εὐχέρεια που το σήκωσε φανέρωνε πως το δεύτερο αυτό μεταλλικό φέρετρο, δεν περιείχε κανένα πτώμα!

Αφού το μετέφερε έξω από την καμπίνα, γύρισε πάλι. τοποθέτησε το σκέπασμα στη θέση του κι' έκανε όλα εκείνα τὰ απαραίτητα, που θα ἔπρεθαν ένα πιθανό ἔλεγχο ὅτι τὸ φέρετρο δὲν εἶχε παραισιαστή.

Έπειτα βγήκε από την καμπίνα σβύνοντας τὸ φανάρι της. Έκλεισε τὴν πόρτα, σήκωσε τὸ μεταλλικό φέρετρο καὶ

τὸ ἀκούμπησε στὴ κουπαστὴ γιὰ νὰ τὸ πετάξῃ στὸ νερό...

— Ἕνα λεπτό, δεσποινὶς Ράις. Θὰ σᾶς βοηθήσω...

Ἀτάραχος, ὁ Μόρτον ξεπρόβαλε ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἦταν κρυμμένος καί, δίνοντάς μιὰ σπρωξιὰ στὸ φέρετρο, τὸ πέταξε στὴ θάλασσα.

— Νά πύ ἔγινε καλὴ δουλειά! Ἔτσι;

Ἡ Γκρούχκα τὸν κύτταξε μ' ἓνα βλέμμα ἔκπληκτο, χωρὶς νὰ βγάλῃ μιὰ λέξι ἀπὸ τὸ στόμα της.

— Θὰ μπορούσατε τουλάχιστο νὰ μ' εὐχαριστήσετε!

Ἕνα τίναγμα πού φανέρωνε πὼς τὸ πλοῖο σταματοῦσε ἔβγαλε τὴ νέα ἀπ' τὴν παράξενη κατὰστασι πού τὴν εἶχε κυριεύσει. Τὸ χέρι της θυβίστηκε στὴν τσέπη γιὰ ν' ἀνασύρῃ μὲ ἀσυναρπασίᾳ ταχυτέτα ἓνα πλάκῃ αὐτόματο. Νευρικὰ πάτησε τὴ σκανδάλη καθὼς τὸ διηύθυνε πρὸς τὸ στήθος τοῦ Μόρτον.

Ἀκούστηκε ὁ ξερός κρότος τῶν ἐλατηρίων τοῦ χωρὶς κοίμ μιὰ ἐκπυρσσοκρότησι!

— Μὴν κάνετε τὸν κόπο, δεσποινὶς Ράις. Ἐπειδὴ ἤξερα ὅτι εἶπατε τόσο ἐπιθετικὴ, φρόντισα νὰ τ' ἀδειάσω μπαίνοντας στὴ καμπίνα σας τὴν ὥρα πού λείπατε!!!

Ἕνας βόρυβος βημιάτων ἀκούστηκε. Ἕνας γλόμπος ἀναψῆ κι' ὁ πλοίαρχος μαζί μὲ πέντε ἄνδρες πλησίασε.

Μὲ σοβαρότητα, ὁ ἐπιθεωρητὴς Μόρτον πρόφερε τίς λέξεις αὐτές:

— Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου Γκρούχκα Ράις, ἢ ἄλλοιῶς Ἐστένκο, σᾶς συλλαμβάνω. Ὁ πλοίαρχος θὰ ἀνολάβῃ νὰ σᾶς φυλακίσῃ σὲ μιὰ εἰδικὴ καμπίνα τοῦ πλοίου καὶ φρουροὶ θὰ σᾶς φρουροῦν μέρα καὶ νύχτα!

Η Γκρούχκα φάνηκε ὅτι ξυπνοῦσε ἀπὸ λήθαργο!...

— Ὡστε δὲν εἶπατε παρὰ ἓνας ἀστυνομικός! Μὴ χαίρεσθε ὅμως τόσο γρήγορα... Μὲ κρατᾶτε ἀλλὰ γιὰ λίγο χρόνο

καὶ πρὸ πάντων δὲν πρόκειται νὰ δοῦν τὰ σχέδια τῶν πυραύλων!

—Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ θὰ σᾶς ἀπογοητεύσω. ὁλὰ ἐξέφετε δὲν ἔχω καιρὸ νὰ θίξω αὐτὸ τὸ ζήτημα. Μὲ περιμένουν, βλέπετε, οἱ ἐκλεκτοὶ συνεργάτες σας στὸ «Ἐσπεράντζα» νὰ συζητήσωμε αὐτὸ τὸ θέμα καὶ δὲν θὰ ἤθελα νὰ τοὺς στενοχωρήσω, ἀργώντας στὸ ραντεβού ποὺ ἐδώσαμε.

Ἐξουθενωμένη ἀπὸ τὸ καινούργιο αὐτὸ χτύπημα, ποὺ σώριζε σ' ἐρεθίσια τίς τελευταῖες τῆς ἐλπίδες, ἡ νέα ἀφέθηκε νὰ ὁδηγηθῇ στὴν καινούργια, λιγώτερο ἀνσπαστική, καμπίνα τῆς...

... Τὸ πλήρωμα τοῦ «Ἐσπεράντζα», μιᾶς μικρῆς θαλαμηγοῦ, ἦταν τέσσερις ἄνδρες: Ἕνας Μολτέζος, μὲ πρόσωπο πανεύργο καὶ δόλιο, ποὺ ἄκουγε στὸ ὄνομα Φορτεύνιο, κι ἐκτελοῦσε καθήκοντα πλοίαρχου. Βοηθοὶ τοῦ ἦσαν ἕνας μιγάς, σωστὸς Ἡρακλῆς καὶ δυὸ ἄλλοι, λιποτάκτες τῆς ἰσπανικῆς Λεγεώνας τῶν Ξένων.

Ἀκουμπισμένους στὴν κουπασιτῆ τῆς μικρῆς γέφυρας, ὁ πλοίαρχος δὲν ἔπαιε νὰ ἐρευνᾷ τὴ θάλασσα μὲ ἓνα τηλεσκόπιο ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.

Σ' ἀρκετὴ ἀπόστασι οἱ καπνοὶ τοῦ «Αὐτοκράτειρα τοῦ Νότου» τοῦδειχναν τὴν πορεία του.

— Μηχανὴ κράτει!.. φώναξε ξαφνικὰ βλέποντας αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε.

Σὲ λίγα λεπτὰ τὸ «Ἐσπεράντζα» ὠδηγημένο ἐπιδέξια, στοιμάτησε σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸν Μόρτον ποὺ μὲ τὸ ἓνα χερί κρατοῦσε ἓνα σωσσίδιο καὶ μὲ τ' ἄλλο τὸ μεταλλινὸ φέρετρο ποὺ ἐπέπλεε στὴ διάθεσι τῶν κυμάτων. Τοῦ ἔωριξαν ἓνα σκοινὶ μὲ τὸ ὁποῖο ἔδεσε τὴν κότσα, τὴν ὁποία τράβηξαν ἐπάνω, καὶ μιᾶ σκοινένια σκάλα ποὺ τὴν χρησιμοποίησε γιὰ ν' ἐνεβῇ στὸ πλοῖο.

—Γεῖα χαρὰ σ' ὅλους σας!, πέταξε εὐθυμα. Προτιμῶ τὴ συντροφιά σας ἀπ' τῶν ψαριῶν! Εἶμαι σ' αὐτὸ τὸ ἀλμυρὸ νερὸ δυὸ ὥρες τώρα. Τί διάβολο κάνατε λοιπόν; Ἡ Γκρούχκα μοῦ εἶχε πῆ ὅτι θὰ μὲ ψορεῦοιτε ὁμῆσως!

—Ποῦ βρίσκεται ἡ Γκρούχκα; Γιατὶ ἔστειλε ἐσᾶς;

— Πρὸς τὸ παρὸν εἶναι στὸ πλοῖο καὶ θὰ μένῃ σ' αὐτὸ ὡς τὸ πρῶτο λιμάνι. Ἡ δουλειὰ παραλίγο νὰ πάρῃ ἄσχημο δρόμο μ' αὐτὸ τὸ δέμα, τὴν ὥρα ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀπαλλαγούμε ἀπ' αὐτό. Εὐτυχῶς, μὲ τὴ βοήθεια τῆς Γκρούχκα, κατάφερα νὰ τὸ σκόσω κι' ὅσο γι' αὐτὴν κατάφερε νὰ μὴ κινήσῃ καμμιὰ ὑποψία. Τί διαβολογυναικὰ ποὺ εἶναι! "Α! ἔχω καὶ μιὰ ἐντολὴ γιὰ σένα, πλοίαρχε: Ν' ἀκολουθῇ πάντα τὸ «Αὐτοκράτειρα τοῦ Νότου». Ἡ Γκρούχκα μοῦ εἶπε πῶς θὰ συναντηθούμε στὸ πρῶτο λιμάνι ποὺ θὰ πιάσῃ. Θὰ

σας δώσω κι' άλλες οδηγίες της, αλλά τώρα θα ήθελα κανένα διπλό ούϊσκι να ξεουδετερώσω όλο το αλάτι πού κατάρπια στις δυο αυτές ώρες!

Σε μερικά λεπτά ο Μόρτον τσουγκρίζε το ποτήρι του μ' όλα τα μέλη του πληρώματος. Καμμιὰ ύποψία δέν φαινόταν στα πρόσωπά τους. Μπορούσε να πληαίνη και νάρχεται σ' όλο το πλοίο...

Το βράδυ, έπειτα από ένα γανναίο φαγσπότι, ετοιμάστηκαν να κοιμηθούν έκτος από το μιγάδα πού θα κυβερνούσε το πλοίο για ένα τετράωρο.

Ο Μόρτον δέχτηκε μ' εύχαρίστησι την έξαιρετική τιμή πού του έγινε από τον πλοίαρχο να μοιραστή την καμπίνα του.

Σε λίγο κάθε θόρυβος έπαψε.

Με χιλιες προφυλάξεις, ο Μόρτον σηκώθηκε και πλησίασε στην κουκέττα του Φορτούνιο, πού την ίδια στιγμή πετάχτηκε από τον ύπνο του. Μια λεπίδα, πού τραβήχτηκε βίαια από τ' ό μαξιλάρι, του πλοίαρχου, κατευθύνθηκε προς το στήθος του Μόρτον, πού όμως με καταπληκτική ευχέρεια τραβήχτηκε κι' άρπαξε το δολοφονικό χέρι συνθλίβοντάς το με μια όρμητική λαβή. Μια γροθιά δοσμένη με δύναμη στο κατόλληλο σημείο κι' ο πλοίαρχος Φορτούνιο, χωρίς να παραπονεθί καθόλου, ξαναγύριζε στη γοητευτική χώρα των όνειρων από την όποία ο Μόρτον τον είχε αποσπάσει πριν από λίγο.

Αφού τον έφίμωσε για κάθε ένδεχόμενο, τον έδωσε καλά κι' ανέθηκε στη γέφυρα για μια ύπηρεσιακή επίσκεψη στον μιγάδα, πού αυτή τη στιγμή ακριβώς είχε αφήσει το τιμόνι και είχε άκουμπήσει στην καυπαστή. Αθόρυβα, ο Μόρτον, πλησίασε τον άρπαξε από τα πόδια και με μια άπότημη κίνηση των στιβαρών χειρών του τον έστειλε στη θάλασσα να παραπονεθί στα ψάρια για την άδικη μεταχείρισι πού του γινόταν. Χωρίς να χάση καιρό άνοψε όλα τα έξωτερικά φώτα του πλοίου.

Σε απόστασι πέντε περίπου μιλίων, ένα φωτεινό σήμα άπάντησε. Ο Μόρτον έπιασε το τιμόνι και ώδήγησε το «Έσπεράντζα» προς το σημείο αυτό.

Ένα τέταρτο της ώρας αργότερα, ένα περιπολικό, πού ο πλοίαρχος του «Αυτοκράτειρα του Νότου» είχε ειδοποιήσει ραδιοηλεκτρογραφικώς, κρατούσε τη μηχανή του σε μικρή απόστασι από το «Έσπεράντζα».

Μια δόρκα, γεμάτη άνδρες, πού κατέβασε το περιπολικό, κατευθύνθηκε προς τη μικρή θαλαμηγό, πού ο Μόρτον, είχε άκινήτοποιήσει. Τους πέταξε μια σκοινένια σκάλα και οι άνδρες ανέθηκαν στο κατάστρωμα του «Έσπεράντζα».

Βλαστήμιες ακούστηκαν στο σαλόνι του μικρού πλοίου!

Οί δυο τελευταίοι συνάδοχοι της Γκρούγκα, ξυπνημένοι από τὸ ἀπότομο στομαχόσημα τοῦ μικροῦ πλοίου, πετάχτηκαν τρομαγμένοι ἔξω γιὰ νὰ βρεθοῦν μπροστὰ στὰ προτεταμένα ὅπλα τῶν φρουρῶν τοῦ Νόμου.

— Ἡ κωμωδία τέλειωσε! Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἀρχίζει τὸ δράμα σας, εἶπε ὁ Μόρτον χαμογελῶντας τοὺς μὲ τὸ πιὸ γλυκὸ χαμόγελό του!

Ὑπόκουσαν χωρὶς ἀντίστασι καὶ ἄφησαν νὰ τοὺς περάσουν τὶς χειροπέδες.

Σὲ λίγο, ὁ Μόρτον, σφίγγοντας κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη του τὴν πολύτιμη ἀλλὰ μοιραία δερμάτινη τσάντα, γιὰ τὴν ὁποία τόσο ἄνθρωποι εἶχαν δώσει τὴ ζωὴ τους, περνοῦσε στὸ περιπολικό.

Εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν πλοίαρχό του καὶ ἀμέσως κατευθύνθηκε στὴν κομπίνα τοῦ ἀσυσράτου. Σὲ λίγο ἕνα χαρμόσυνο μήνυμα πετοῦσε στοὺς αἰθέρες γιὰ νὰ φτάσῃ στὴν Σκότλαντ Γκάρντ, ὅπου ὁ Σέρ Ντόνγκερ μαζὶ μὲ τὸν Σέρ Ζάσπερ περιμένον μὲ θανάσιμη ἀγωνία:

«Ἀποστολὴ ἐτελείωσε ἐπιτυχῶς. Συναντηθεῖτε μὲ πρῶτο πλοῖο».

Τ Ε Λ Ο Σ

Τόμος

Με τὸ Βιβλίον 9 συμπληρώθηκε ὁ τόμος τοῦ «Διαμαντιοῦ». Οἱ ἀνογνωστές μας μποροῦν νὰ τὸν δέσουν κολλιτεχνικὰ ἀποτεινόμενοι στὰ γραφεῖα μας. Τιμὴ βιβλιοδεσίας δραχμαὶ 8. Σὲ περίπτωσι ἀπεστολῆς τοῦ τόμου μετὰ τὸ ταχυδρομεῖο, πρόσθετα ἔξοδα δραχμαὶ 3.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΑΝ

καὶ πωλοῦνται στὰ γραφεῖα μας, Λέκκα 22 (ὑπόγειο)

1) Τὸ Νησὶ τῶν Σκελετῶν.	5) Μαύρα Μαργαριτάρια.
2) Τὸ Μυστικὸ τῶν Ἀνδρῶν.	6) Οἱ Δυὸ Σφαίρες.
3) Κοιρσάροι τῶν Ἀστρῶν.	7) Οἱ Γοιλλόθυτοι.
4) Ἡρωϊκὸς Καβαλλάρης.	8) Στὴ Χώρα τῶν Θεσαυρῶν.
	9) Τὸ Πλοῖο—Παγίδα

ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο. Ε. Γραφεῖα:
Λέκκα 22, Ἀθῆναι.—Δημοσιογραφικὸς Διευθυντής: Στέλιος Ἀνεμοδουράς — Οἰκονομικὸς Διευθυντής: Γεώργιος Γεωργιάδης.

„ΔΙΑΜΑΝΤΙ„ BIBLION 9

ΔΙΑΜΑΝΤΙ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ

Ἀριστουργηματικὰ μικρὰ
μυθιστορήματα γύρω ἀπὸ

ΕΞΩΤΙΚΕΣ
ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ
ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΙΚΕΣ
ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ
ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΟΠΙΚΕΣ
ΝΑΥΤΙΚΕΣ

ΠΕΡΙΠΤΕΙΕΣ

Τιμὴ δρχ. 2

ΓΕΝ. ΕΚΔΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο.Ε.
ΛΕΚΚΑ 22—ΑΘΗΝΑΙ